

வ.

குமரன் ஹைனே.

க. ஆண்டியப்பபீள் வினாயவர்கள்,

பிளைத்தமிழ்.

வினாயகர். துதி. *

கார்கொண்டாநீஸ்பானைக்கையடியில்வெண்கோடு விவ
ருக்கன்றகாட்சி, கருமுகிறவழுந்துவருமிருசிகரமத்தகங்கா
னுமலையானதலைசேர்; வார்கொண்டவாயெனுமுழுக்கேலை
ரவண்பிறைதன்வாய்க்கடையெடுத்து ஊழைய, மாட்டாதரா
குஞ்லைகாட்டுசிறுதாட்டுணைமதப்போதகத்தைகிணைவாம்; ஏர்
கொண்டமாதர்தமிழைப்பெருமூலைக்கெதிரிடுந்திறனுணர்ந்து
சீறி, யீர்ங்கழுவிடப்பட்டதென்னவுமதான்றுதானிணையாக
விண்ணைநோக்கிச்; சீர்கொண்டதவசபுரிகின்றதென வுங்க
னகதிண்கலசமுடிகடோறுந், திகழ்மணைவிளங்களைசையாண்
டியப்பேந்திரன்செந்தமிழ்தழைத்துவரவே.

நால்.

காப்புப்பருவம்.

திருமால்துதி.

கங்கைசேர்செங்கமலமாதுதனிற்காத்துறவும் வேறுபலவங், கனையறைமணந்தவள்டுலங்கிழல்வணங்கினின்காமுலையிப்புமவர்தங்; கொங்கையிப்பும்பொரச்செய்துபார்த்தேனனக்கூறுப்புத்திருத்தியலகைக், கூர்ந்துநனிடூத்திடுப்புத்திரையீந்துகாக்குங்கருங்கொண்டல்காக்க; சிங்கிகர்செகயிரராமக்குமாரெட்டசீமான்மனத்துமகிழுந், திவியமதிபாகதிரியைமிகுபுனிதகங்கைக்குலதிலகணைவினங்குதருவாவ; மங்களாபுயாசலலையிங்கித்தகுஞைகரணைவண்குவணோமார்பமணியை, வரம்வேண்டினர்க்குதனிபுரியாண்டியப்பனென வருகாண்டிபப்பதியையே.

(க)

நிறம்=மார்பு. அங்களையர்=பெண்கள். இபம்=யாளை.

வேறு.

சிவபெருமான் பார்வதி விநாயகர் முருகக்கடவுள்துதி.

மருவிலங்கியவரியகொன்றையைமதியைநஞ்சுறவாய்க்கிடப்பாந்தனோ, மருவுகங்கையைநறியதும்பையைவளர்பெருஞ்சடையீண்டவைத்தேந்துகை, மழுவொடுங்கலையணியுமிங்கிதவரததுங்கபதாம்புயத்தேந்தலை, மருகின்றுளமுருகியன்றேருகரையிருந்தழுதேந்குறற்றேன்றலின்; இருதயங்

குளிருறயக்தமுதுதவுமம்பிகையாங்கிரிச்காங்கையை, இனையறங்குடவிலுதக்கியவிருகுறும்பதமோங்குரத்தாம்பலை,வினியதொண்டர்தமன்சினைந்தலை யெவையுமின்புறவேண்டுமேட்டாம்படி, யெழிலொடுந்தருகுமரங்பனையினிதிறைஞ்சியாங்கந்துதிப்பாந்தினம்; உருவினங்கியகொடிகளும்பரி ஹரசினைந்துவினூர்ந்திடத்தாம்பரி, யுவைநடந்திடவடிவழங்கிடுமீனஶையம்பதியார்ந்துவப்பாந்திற, முரிமைகொண்டவனயமிகுந்தமிழியலனந்தமுமோர்ந்துறத்தேர்ந்தல, ஞாருகணந்தனில் யமகருந்திரிபுகளும்விண்டுசொல்மாந்தருக்காம்பொருள்;அருளொடுந்தருஷிகரவந்தருமதிபனண்பிடைவாஞ்சையுற் ரேஞ்பொரு, மரசனுந்தியபெரியவெஞ்சமரழியவென்றிடுவோன்றுதித்தோன்றை, யனுதனங்களியொடுமகிழ்ந்தருளதுலசுந்தரவாண்டியப்பேந்திர, வபயனென்றிடுசுகுணகந்தனைனிபுந்திடவேண்டிமிக்கோங்கவே.

(2)

பிரமதேவன் தேவேந்திரன் இலக்குமி சரசுபதி சத்தமாதர்
முப்பத்தமுக்கோடிதேவர்துதி.

தோட்டுக்கமலவிட்டபயனுந்துதியோங்கமராபதியோனுக்
துலக்குங்கருளையிலக்குமியுஞ்சொல்லாடமிழ்க்குவல்லாஞ்
மோட்டுமெயிடற்றீட்டுவளுமுன்னியருளேழ்கன்னியரு
முப்பதொடுமுக்கோடியெனுமுதியவிமையவரும்புரக்க

நாட்டிற்கனகம்பெயும்புயலீங்கி லும்புலவரிருநிதியை
ஙலஞ்சேர்க்கருத்தமுத்தீன் றங்மதுகுலசிந்தாமணியை [எற
யிட்டுஉங்கருணைப்பெருங்கடலையினியதருவைக்குணக்குன்
விளசைமதிமந்திரியைவரமிசையாண்டியப்பதேனுவையே. ()

முதலாவது காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு ச.

2-வது செங்கிரைப்பருவம்.

ஷினதுமுகமதியினைக்கண்டகைப்பங்கயங்கழுந்திதுவலீ
ந்துதமூல, நேர்ந்தருகைழுந்துவந்ததுநம்பதிப்பரிதினேசமனமு
ன்னியோநம்; மனங்கிலைமைகண்டோவலாதினிக்காணவோ
மழுவுடையசோதிமுடிமேல், வதிமகிணமொலஞ்சிதீயாதடைபு
ரிந்திடவும்வந்ததிலையாதுபுரிவோம்; எனங்னிகினைந்தஃதினெ
திருரூமற்றிருமியேங்கிலில்தீகுப்புற், றிருந்தனவெனப்பா
ணியுன் றிமுகமாடவொரெழிற்பதமித்திருந்து; தினகர
ஆமோடிவலம்வருமிளசைழுரனேசெங்கிரையாடியருளே, திக
தழுபாண்டியற்குகிகர் புகழாண்டியப்பமுகில் செங்கிரையாடி
யருளே. (க)

ஒருமாணையேந்திவருபெருமானைடேபுங்கிலுமையவடனக்
குவட்டக, யோடினிதுமேனிசெழுபாதிதந்ததுமன்றி

யோவாதவட்குவெருவி; மருமாலைவணிகொண்டென்னையு
மொழி, த்துங்கம்வைத்தனையிதென்னவவர்பான், மருவபோ
வென்றுசினமுறுபோதெனுகைமடமங்கையேசின்னையென்
னே; திருமாநிலத்தவருமேசுமங்கிடவுமேலேற்றமுறுபவரும்
யே, யென்பதுதெரிந்திடவுமன்றேபுரிந்ததவிரண்டுமென
ஷூடல்போய்மு; திருமாதரத்தனைணகங்கைகுலசேகராசைய
கிரையாடியருளோ, திகழ்பாண்டியற்குஷிகர்புகழாண்டியப்
பழுகில்செங்கிரையாடியருளோ. (2)

ஆவலொடும்பலபண்பயி றும்பிகளங்கோலஞ்சார
வங்கைசிலுங்கொடுவந்தமதன்றனையங்கோலஞ்சார
மாவிழிபால்வெலுவோர்பதமாபதுமந்தானங்கோடி
வாடியுநேடியமாறுதிமாதருமந்தானங்கோடி
யேவளரப்புகழ்சூழிளாசைப்பதியின்பாலன்பார்வை
யென்றவர்தங்களைநன்றுபுரந்துமையின்பாலன்பார்வை
தேவமுரதாங்கருணு சிதிபெற்றவசெங்கோசெங்கிரை
தேர்ந்துரையாண்டியப்பேந்திரவுத்தமசெங்கோசெங்கிரை. ()

அங்கோலஞ்சார=அழகிய அம்பு ஜங்கு பொருந்த, அங்குதல
மிட. மா விழியால் வெலுவோர்=அழகிய நெற்றிக்கண்ணால் வெ
ல்லும் சிவபிரானது. பதமாபதுமந்தான்=திருவடியாகிய சிறந்த
தாமரையை. அங்கு ஒது வாடியும்கேடியமால்=அவன் ஒடிவருங்க
த்தேடியவிட்டனா. துதிமாதருமந்தானம்=புகழும் பெரிய தகு
மழும் தானமும். இளசைப்பதியின்பால் அன்பு ஆர்வல=இள

ஈசங்கரில் அன்பு சிறைக் தாய். உமையின்பாலன் பார்வை=பார்
வதிபுத்திரனுன் குமாரக்கடவளது கடாட்சம்.

செங்கிரைப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் உக்கு பாட்டு எ.

ந-வது தாலப்பருவம்.

கந்தமுறுதண்பொதும்பரளிக்காடும்புயலுந்துளையெ
னாங்கி, காதுசேர்த்துப்பொருவதனைக்காலுாஸமதுவைச்சி
றையிருக்க; வந்தபுயலைச்சஞ்சலமீமெருவப்பசும்பொங்கரும
லைந்து, வணங்கினிதங்காவெனத்திறையாமலருமளித்துக்கண்
ஸீரைச்; சிர்தியிரங்கப்புரிகுழலிற்றேந்தார்களைந்தெந்தருவி
னிடைச், சிறுமாமகளிரவீசுமதைத்தேவர்புலவிமாதருக்குச்,
தந்துபுணர்ந்துபுகழிளசைத்தானுபதியேதாலேலோ, சகத்தி
ஆயராண்டியப்பப்புரந்தரனேதாலேதாலேலோ. (க)

பொதும்பர்=சோலை. சிறை=இறகு, சிறைச்சாலை. சஞ்ச
லம்=மின்னால், துங்பம். கா=சோலை, காப்பாற்று. கண்ணீர்=
தெனுகியீர், கண்ணீர்.

நகிலுந்துகிலமருங்கொடிக்கணங்தேமடவார்மருங்கொடிக்க
நாட்டுமொகமுகிலையுறங்குகிமாகமுகிலையுற
அவிரதேநுவின்வானரம்பாயதறுந்துவிழவானாம்பாயு

அரியை சில்காவணங்குலவவமையுமலர்க்காவணங்குலவத் திவள்மாதருக்குச்சங்தோடத்தேன்மாதருக்குச்சங்தோடத் திருவாய்வனசத்திரந்தழைக்கத்திரண்டுணைசத்திரந்தழைக் தவழும்புகழ்செப்வளத்தினாசத்தானுபதியேதாலேலோ [கத் சகத்திலுயராண்டியப்பபுரந்தரனேதாலேதாலேலோ. (2)

துகிலமரும் கொடிக்கணம் தேமடவர் மருங்குஒடிக்க=சிலை பொருங்திய கொடியினம் தெய்வப்பெண்களின் இடையை ஒடிக்க. மாகமுகிலை=ஆகாயத்தின்மேகத்தை. மா கழுகுகிலைற=அழுகியகமுகின் இலைமேவ. தேனுவின் வால் நரம்பு ஆயது=காமதேனுவின் வால் நரம்பானது. வானரம்பாய=குரங்குகள் தாவ. அரியை விலகா அணங்கு=விட்டுனுவை விலகாத இலக்குமி. மா தருக்குச்சங்தோடத்தேன்=சிறந்த களிப்பும் சங்தோஷமுமுள்ள தேன்வண்டு. மாதருக்குச்சங்தோட=பெண்கட்குந் தாது போக. திருவாய் வனசத்து இரங்து அழைக்கத் திரண்டு உண் அன சத்தி ரம்தழைக்க=அழுகிய வாயாகிய தாமரையால் பணிந்து அழைக்க (விருங்தினர்) திரண்டு அருங்துகின்ற அன்னசத்திரம் செழிக்க.

தங்கமணிச்சிகரமனைமேற்றங்களினங்கியெங்கனுஞித்
தங்கதிறையிசப்பெயர்மாதங்கமெனக்கொண்டதற்கேற்பத்
தங்கள்கரியிறத்தைகிடுத்தங்கமுழுதுஞ்சேர்ந்திருதங்
தங்கவினும்பல்லிபங்கள்மிகுந்தங்கனுலவுமினசையின்முச்
சங்கமகிழ்ந்துபுகழுமிரசங்கனியமுத்தமிழ்கள்பிர
சங்கமியற்றுங்கருத்தமுத்துச்சங்கநிதிபாலுதித்துமுக்கட்

சங்கரனைப்போற்றிப்பணியுந்தானுபதியேதாலேலோ
சகத்திலுயராண்டியப்பபுரந்தரனேதாலோதாலேலோ. (ஏ)
தாலப்பருவம் முற்றிற்ற.
ஆகப்பருவம் கா-க்குப்பாட்டு கா.

ச=வது சப்பாணிப்பருவம்.

வானகமடுத்தலாலெழுதுளியமைந்ததான்மணியாழியுற்ற
விரலான், மன்னிலவணக்கமிகவாங்கிடக்கும்பிடுவதாற்கனக
மின்னிவரலாற்; பூனலங்காட்டலா ஒஹுதிபாகத்திற்பொளிக்கி
தெலாலுமுன்கை, போன்றனமெனக்கருவமேவியெதிரிட்டி
டேயற்குழாமுழுதும்வெருவ; வேணலமரப்படுதியார்க்குவிழதரு
நீயெழையோவனச்சீறியே, யிதுபொருத்தனமினிச்செல்
லெனச்சொற்றிடவெடுத்திருக்ககொட்டுவதுபோற்; ஒன்னி
கரெட்டபுரம் வளராண்டியப்பமுகில் சப்பாணிகொட்டியரு
னே, தப்பாதுதுட்டர்களையெப்போதும்வெட்டுபவசப்பாணி
கொட்டியருனே. (ஏ)

வானகமடுத்தலால்=வெள்ளியகம்பொருத்தலால், மேவிடத்
தில் நிறைந்திருத்தலால். எழுதுளி=எழுத்தாணி, எழுதின்றநீர்
த்திவிலை. மணியாழி=இரத்தினமோதிரம், அழகியகடல். விர
ல்=கைவிரல், வலி. மன்னிலவணக்கம்=நிலைபெற்ற உலகத்தா
ர் வணக்கத்தை, பொருந்தி உப்புக்கை, கும்பவெதால்=அஞ்சலி

த்தலால், கூட்டமிலிவதால். கனகம்—பொன், கல்மலை. பூ—மலர், பூமியு— உறுதியாகம்—மிக்ககொடை, பயன்றாகம். ஆர் க்குமிடி—யாவர்க்கும் வறுமை, முழுங்கும் இடி. செல்—போ, மேகம்.

அரியசிறு நான் மருங்கங்களார் செவ்வரியினம்பகமதுக்கு மாசின், னருட்டேன்மணத்திடுமுகத்தாமரைப்போதவாவிப் பராவிவாவித்; தர்நுமிச்சிலாக்காதுகைத்டியோச்சிடுதற கீனயொப்பும்பன்மடவார், சுந்தமிதுபுருடர்கண்வழுக்கிடாதிட்டகற்றங்கீனக்கொங்கையலையில்; ஒருமுச்சறப்புரிந்தாலுஞ்சிவக்குகின்கொண்கைகளொடுதாடனஞ்சுசெய், துறுங்கால்வருந்துமென்றஞ்சுபுரமுக்காஸிடலொப்பவுமுடிக்கையேங்கு; சருமதரைனத்துதிரயாண்டியப்பேச்திரா சப்பாணிகொட்டியருளோ, தப்பாதுதுட்டர்களையெப்போதும்வெட்டுபவரப்பாணிகொட்டியருளோ.

(2)

வேறு.

கந்தமலிந்தபசங்குமலம்பிகைக்கட்டியிருப்பாணி
கல்லவும்வல்லவெழுள்ளமுவங்குதிரட்டியிருப்பாணி
வந்ததயாபரிதன்னிருக்காங்கையமட்டுமேருப்பாணி
மல்லனுடுகந்தனையருளனாடுதந்தவண்மட்டுமேருப்பாணி
இந்துபுளைந்தவனேடுசமந்திடவிட்டதிருப்பாணி
யென்றகுலந்தனில்வந்தவதானாலிட்டதிருப்பாணி

தொங்குதிதழம்புயம்வென்றிகொரும்படிகொட்டுகசப்பாணி
கொங்கினசைப்பதியாண்டியப்பேந்திரகொட்டுகசப்பாணி. ()

கல்ல—தோண்ட. சொக்கை அமட்டும் மருப்பு ஆள் நிமல
ன்—தனங்கள் அச்சுறத்தும் தங்தத்தை ஆளுகின்ற விளாயகர்.
மட்டு மரு பாணி—தேன் போல் மணக்கும் பண்ணோய்கையை உமை.
சுமங்கிட இட்ட திரு பாணி—சுமக்கவைத்த சிறப்புற்ற கங்கை.
திருப்பரணி—தானலட்சமிவசிக்கும் கை.

சப்பாணிப்பருவம்முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ச-க்குப்பாட்டு கந.

ஞ-வது முத்தப்பருவம்.

சந்தமடமாதமைமேடைத்தலத்துத்தரிசித்தரிமயங்கித்
தாறையிமையாதாயிரம்பெற்றத்தீட்டிமகிழ்க்கர்ந்தருத்துங்காற்
கந்தமலிபக்கலோந்துலர்செங்களபக்குவியல்மகுடவலங்
காரத்துறைமார்செலுத்துபரிக்காலீற் பொடிப்பட்டெட்டமுந்துமி
ருந்தவருகற்பனல்போற்கனுறுத்திவிவரானின்றுகமக [ஞ
குளதுமிழுந்தோமென்றவன்யீழுந்தோடமுடுக்குமினசையிற்
முந்துங்கருத்தமுத்தீன்றமுத்தேமுத்தந்தருகவே [சர்
முண்டசமர்வெலாண்டியப்பமுதல்வரமுத்தந்தருகவே. (க)

அரிங்கிரன். தாறைவிழி.

கொத்துமலர்க்கான்வீசியண்டகூடத்துவரைநீண்டிருக்காக
கொண்டுமிகிரப்பொழிமதுவாற்குலவோராழிக்கேருமதிற்
நத்துபரியுமாவகடவத்தகுவலவனுந்தானுநீர
தரவும்பலவீமொய்த்திடவுஞ்சகிக்கமுடியாதனுதினமுங்
கத்துங்கடலிலவைமுழுதுங்கமுவிமுழுகிப்பரிதிவரக்
கானுமினசைமாங்கரைக்காக்குமமைச்சனேமடவார்
முத்தம்பதிக்குமுத்தகங்கமுகிழ்வாய்முத்தந்தருகவே
மூண்டசமர்வெலாண்டியப்பமுதல்வாழுமுத்தந்தருகவே.
(உ) வேறு.

மெல்லியரிடம்போர்புரிந்திடுமெதன் றனிடம்வெஞ்சினம்
வளர்ந்துகணையாய், மேவுமலரிற்சிலபறித்துக்கொடுந்திறம்னி
ளைக்குமலிதொன்றையுந்தன், வல்லபுயமாலையாய்ப்புல்லியின்
புதலியிடுமாறுநனிசெப்புமற்றை, வார்கணையைநீண்டபரப்
இந்தங்கமடமாதரையழைத்துமூலைமே; னல்லகொடைகற்
றகைபுளைந்தகரமும்பருந்தன்குபலகோடிகாலைம், நடத்திச்சு
கத்திணையளித்துக்கிருந்தின்பநரலையிறுபோதுமொருபொய்;
சொல்லியறியாகசெந்தமிழமுதல்துசெந்துவர்வாயின்முத
தமருளே, துரைமார்கள் மெச்சினசைவளராண்டியப்பசெந்
துவர்வாயின்முத்தமருளே. (ஊ)

முத்தப்பருவம்முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் நுக்குப்பாட்டு கச,

காவது வருகைப்பருவம்.

கேள்வி உபாயவளமுறைக்குமென்னுங்கிற்பெருங்காவலாளி, செம்பொனுலகுக்குமீலுஞ்செலவளர்த்திடுசெழுங்காவினேவிடதீர்த்து; வானு உகற்பமத்தேனுல்வளர்ந்துவருவதுகண்டுசீறியந்த, மன்னவனெடுத்துவான்யிசிக்குறைத்திடுதன்மானவெடிகொண்டவாளோ; கோனு ருமைந்தருக்கொம்பரைமுறித்துமிக்குவ்விலுறவீழ்த்திவந்து, கோடிதரமெதிர்கோக்குப்பெட்டெயாடுகலந்துசெங்கோகனக்மீதுதூங்கத்; தானு ராவிசைசமுழக்கினாசை யூரவதரித்தபுகழோன்வருகவே, தான்பெரிதூண்டிதறலாண்டிபப்பேந்திரவுதாரமகவான்வருகவே.

(க)

வேறு.

விரியுமலையைமேலாக்கிமீறுமலையைக்கீழாக்கி, வீறுதணிக்தகரமுனிவன்மிகப்பாரிகழுங்குறவுவடிவ; மொருங்கிணிடங்கமேஜியொடுமுதித்தானெனவும்வாணிமட, முறைபெணுருநித்தாண்மைகொடுமூதித்தானெனவும்புகழுந்துதினம்; நரர்கொண்டாடுஞ்சிவகாமிநாதகவிஞ்சினுவழுதி, நாட்டிற்கிறந்தவளத்தினசககரிற்பிறந்தபெருந்தமிழா, கரனுங்கருத்தமுத்தீன்றகணியேவருகவருகவே, காரார்கொடையாண்டியப்பவுபகாராவருகவருகவே.

(ஐ)

தாராவுமுங்கொண்டருள்புரியுதாராவருகதசாதா
தாராமனைப்போ துதித்தவவதாராவருகனினதுமுக
தாராபதிகண்டலர்குவளைத்தாராவருககவிஞருக்கா
தாராவருகமனஞ்செயிருதாராவருகவுலத்தர்களை
காராவருகதினியவலங்காராவருககவினசெயிற்சிங்
காராவருகதவைப்புரிசங்காராவருகநிதிவிப
காராவருகவழமச்சினதிகாராவருகவருகவே
காரார்கோடையாண்டியப்பவுபகாராவருகவருகவே. (ந)

வருகைப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் சூ-க்குப்பாட்டு ககு.

எ-வது அம்புலிப்பருவம்.

குணக்கட்டுதிக்குமதியோனருந்தமிழ்தினங்கொள்பவன்று
ரையருளோன், சூடியகலாகிதியனென்றுனையுமோதலாற்
கோவாந்தனக்குநிகரா; மனத்தவனெனக்கணியழைத்தன
னதன்றியுன்மாட்டுறுநிலாக்கதிரையும், வருநினதுசிறுமை
யொடுநிகலகமேசூழவந்துபயமேவதலுமிக்; கணத்துறத்திரு
வுளத்தெந்தையுணராமையுன்கண்ணுற்றயோகமேகாண்கன
கநாட்டும்புகழ்விதைத்திடவழுந்தகைமகாணமேழித்துவச
மனின், அணக்கரமெடுத்துயர்த்திசிலனசெழூரனுடனம்புழி

யாடவாலே, அத்தனருள்பெருகாண்டியப்பமுகிலுடன்வே
ண்டியம்புலீயாடவாலே.

(க)

குணக்கடல்—கிழ்கடல், குணகரம். அருந்தமிழ் தினக்கொ
ள்பவன்=அருந்துகின்ற அழுது இன்னக்கொள்பவன், அரியதமி
ழ்தினக்கொள்பவன். தாயையருளோன்=உடச்சத்திரக்களையுள்ள
வன், கள்ளனருள்ளவன். நிலாக்கதிர்=நிலாவொளி, நில்லாக்
கதிர். சிறுபை—சிறியகளங்கம். கலகம்=மலையிடம். பயம்=கடல்
நீர்.

இரவோனெனத்திரிதியாதலாலுன் றனக்கேற்றனவளி
க்கவலவோ, வின் றுநன் றன்போடழைத்தனன் துணராதெழி
ற்றிருமுகத்தெத்திரியாய்; வரலாலழைத்துநமையுந்துன்பியற்
நியிடுவானென்றுவந்திலாய்நி, வள்ளன்மைபெற்றவிவனுள்ள
ன்மைதேர்க்கிலாய்மருவார்களென்றுகினையான் ; தருமிடத்
தன்றியுங்கலைவாண்ணுபுளைத்தான்மிகமகிழ்ந்துதர வோர்,
தடையும்வாராதுளையழைத்தகரமேதருத்தானென விமைக்
குமின்னம், அரகராதாமிதமெனுமிளசைசூரனுடனம்புலீயா
டவாலே, அத்தனருள்பெருகாண்டியப்பமுகிலுடன்வேண்டி
யம்புலீயாடவாலே.

(e)

வந்திலாயென் றிவனுளைச்சினக்திடுபோதெம்வள்ளலே
நீகையாலும், வாயாலுமேககாலத்தழைத்திட்டதையிவன்
சொந்தவாம்பன்மாதும், கந்தமுறுசெங்கமலமென்னவருபுதி

பவோர்களவுப்புனர்ச்சிமாதுங், காணவெளியாடுமறைவாடு நமையின் றழைக்கவுமானதிவரிலெவன்பாற்; சிந்தனையுடன் சேர்வமென்றுதலியாதுவந்திலென்றுகோடிகோடி, செய் பியிதுகாறுமேதப்புனித்தனமினி சிறிது நீதாழ்க்கிண்ணநே, அந்தரமண்டந்தீடுதின்னமினாசைச்சுக்களெடும்புலீயாடவா வே, அத்தனருள்பெருங்கூண்டியப்பழுகிலுடன்வேண்டியம் புலீயாடவாவே. (ங.)

அம்புவிப்பருவம் முற்றிற்ற.

இடப்பருவம் எ-க்ருப்பாட்டு உட..

அ-வது சிற்றிற்பருவம்.

புதிதாவிருந்துசமைத்துனையன்பொடுவந்தழைக்கப்போ வமென்று, புந்தினினைக்தோமதற்குமுனம்போந்தாய்வசியமி கமகிழ்ந்தோப்; அதுடியனராதெஞ்சிறுமீட்டமிக்கமுயன்று யழிக்கினுங்கின், னருமைக்கருணைமாதாநீராட்டிச்சதங்கை சிலம்புதண்டை; பதுமக்கரத்தால்வனைந்திடுகின்பதத்திற்படி ந்தபுழுதியனைப், பணிந்துவிழிந்துகுத்தாட்டிப்பரிந்துகழுவு வோமலது; கதுவச்சினக்தியாதுசெயக்கடவோஞ்சிற்றில்சிதையேலே, காண்டைப்பனுநேராண்டியப்பகனியேசிற்றில்சிதையேலே. (க)

திருமால்வெங்கடேசரெட்டசெல்லமகராசேந்திரனைத், தினையும்வணங்காரகமோனிச்சிறியேமிழூத்தசிறுவீடு; தருமா மணியேயஃதிலையேற்சாற்றுமவனெங்கற்பினகந், தனைநேற்ற மிக்கப்பவனியெழுந்ததுபோலின் றமுனதிடத்துப்; பெருவீ திமில்பாம்புரிந்திடுகற்பினகந்தனையுமழித்திடற்குப், பெரிது த்தரவங்கொடுத்தனனேபெண்கட்கிரங்கிஸ்கடக்; கருணைபு ரியாதிருக்கிலவர்காப்பார்சிற்றில்சிதையேலே, காண்மாற்று நேராண்டியப்பகனியேசிற்றில்சிதையேலே. (2)

இனியேயமிகுதியினுளிங்குஞ்சினக்கண்டெழுந்திருந்தோ, மில்லேமதற்கெம்பிளையாட்டினில்லையில்லையெனப்பு ரி தன் ; மனுச்தியதோவிதற்கோநின்வரவையெதிர்பார்த்திருந்தோஞ் சொல், வரானுர்தலையிலிருந்தபுனன்மடமான்றலையிலிருந்தம ஸரப்; பனியின்பகவன்மனைதலையிற்பதிவாயிருந்தவோரிரண்டு, பாவையருஞ்சும்மேவியிருபகுதிப்பொருளுமிகுதியுறக்; கனிவாய்வளர்க்குமிளசையலங்காராசிற்றில்சிதையேலே தாண்மெனுநேராண்டியப்பகனியேசிற்றில்சிதையேலே. (ந)

சிற்றிற்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் அ-க்குப்பாட்டு உடு,

கூவது சிறுபறைப்பருவம்.

தெண்டிரைமுழங்குவதெனச்தமிழ்ச்சங்கந்திரண்டுகளி
சொடுமுழக்கச், சிங்கமல்முழங்குவதெனச்சொயச்சங்கஞ்செ
ழித்துவிரேடுமுழக்கக்; சொண்டல்கண்முழங்குவதெனப்
பெரலிஸ்சங்கங்குனித்துவாழ்க்கொலிமுழக்கக், குலவுமணி
மும்முரசுமதிர்பெறமுழக்கிலிட்கோலமுறுமிளைசங்கர் வாழ்;
வண்டிசைமுழக்கவருதன்குவளைமார்படினவண்புகழமுழக்கு
மதலா,வார்கழல்முழக்குபதபங்கயவரோதயாவல்கீருமெனி
வேறுமுன்; செண்டொடுமுழக்குதல்செயாண்டியப்பேந்தர
முகில்சிறுபறைமுழக்கியருளே, திங்களொடுதங்கிவருகங்கை
குலதுங்கதரசிறுபறைமுழக்கியருளே. (க)

ஒராயிரம்பட்ப்பாந்தனிலுறங்கியிடமுர்தியைநடாத்துமே
கற், குற்றீதர்ச்சற்றுத்திருவாடையையெடுத்துண்டுமிழ்ந்தமு
னிவாழுமலையே; னேராயெழுந்துவடதிக்கோடிரதமேறினீர்
கதிர்க்கவிகையதனை, சித்தலுமலர்ச்சோலையுட்கவிகையாலுற
செருக்கிப்பிடித்துமுன்னு; னேரானகுருதேவிதன்னைப்புணர்
ந்தபவமிங்கனமடுத்ததெனவே, யிருக்கிப்பிழிந்தமுதெடுத்து
மந்திக்குமுதலீந்துண்டுகூடிமகிழ்கூர்; சீராருமிளைசங்கரா
ண்டியப்பேந்தரமுகில்சிறுபறைமுழக்கியருளே, திங்களொடு
தங்கிவருகங்கைகுலதுங்கதரசிறுபறைமுழக்கியருளே. (ங)

இங்கிதமாருதிங்கிதமாருந்து கலையான வாசனை
இன்பசபாலா இன்பசபாலா எங்கலையானவனை
சங்கமதுறையேசங்கமதுறையேத்தருமதுறைத்தருமை
தந்திரனேயாதந்திரனேயாத்தருமதுறைத்தருமை
அங்கவித்தாராவங்கவித்தாரா அங்டரைபேபை: ரூவாய்
அமைச்சதிகாராவமைச் சதிகாரா அண்டரையேபொருவாய்
கொங்குறுதின்புவாண்டியப்பேந்திரனைட்டுக்கிறுபவையே
கொட்டமிடும்பரிதட்டிரடத்துவகோட்டுக்கிறுபவையே, (க)

இங்கிதமாரு இங்கிதமாரு=இவண் இசம்மாருத சந்தோஷத்தை
யுடைய பரண்டியனே. எங்களுமானவனை=எவ்விடத் தும் பெரு
வை பெற்றவனே. இன்பசபாலா இன்பசபாலா=இனியபசக்களை
க் காப்பவனே, இன்பத்தைத்தரும் நங்குமாறனே. எங்களுமான
வனை=எமது கண்ணயும் ஒத்தவனே. சங்கமதுறையே சங்கமது
றையே=(தமிழ்) சங்கமிருந்துமதுறையையேசேந்த தலைவனே.
தருமதுறைனே=தருமராக்கனே. தந்திரன் எயா தந்திரனேயா
=வஞ்சம்பொருந்தாத நூல்கவிடத்துஅன்புற்றவனே.தரு மதுரம்
தானே=கற்பதருவின் இனிமைக்குட்புற்றவனே. அங்கவித்தா
ரா=சேனைகளின் பெருக்கமுடையாய். அங்கவித்தாரா=அழகிய
பாமாலைபுகடையாய். அண்டரையே பொருவாய்=பகைவர்களைச்
சமர்சிய்பவனே.அமைச்சதிகாரா=மக்திரியுத்யோக முடையாய்.
அண்மைச்சதிக்கூரா=அமைத்த திகாந்தங்களிலிருந்து (திறையாக

வருகின்ற) முத்துமாலைகளையுடையாய். அண்டர் ஜீயே பொரு காய்=தேவத்துகளாசனுண இந்திரனையொத்தவா. எ. து.

சிறபகறப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் கூக்கும்பாட்டு உஅ.

ய=வது சிறுதேர்ப்பருவம்.

வாரிதி முகட்டிடை யெழுந்திருள் குடித்தொவிரு வா னபரிதி வரலுமவளை, மணிமகுட னுமெங்கள் வேவர்குமா ரெட்டதுரை மகிபனது தேரினெதிராய்; ஆரிவனை ராழிரத மேறிவர லென்றுசின மாகித் துசக்கழைகளால், அங்கமுழு வதுமிரத் தங்கொப்பு விக்கவெம யலமந்து சேந்துவென் றித்; தாரியலும் வாசிரத முருளாப்பு ரண்டுவலி தாங்கமுடி யாதுபுனவிற், நங்கவு நினைந்துவரி மூழ்கிட வடித்துநித் தமுழுடிக் கிளைச கூர்வாழ்; சிரியலு முக்யமாந் திரியாண்டி யப்பழகில் சிறுதேரு ருட்டியருளே, திருநா விரட்டியரை யழகான் மருட்டுபவ சிறுதே ருருட்டியருளே.

விரதமார்க் கண்டனுங் கண்டதிச யித்துற விபந்துதுகி கூறுமாறு, மேதினியி லாகம விதிப்படி நடந்திடு விவேகமணி யாகலருமென்; சரதசன் முகபதியி ஞேனென வதித்தெ

வர் தமக்குமுன் னேனுமான, சரசாஞ் சிகாகுண சமூககோலாகலவி தறணகர கபலஶ்ருண ; வரதகக மதுரவாச ஞ மிர்தகி பாகரகு வயயபரி பாலதிகை, பகிபசற் சனதூரச் சுர விசைய கெப்பீர பங்கள விலாசுலவைச்; சிரசரவாக்கிருத புசூண்டி யப்பழுகில் சிறதே ருநட்டியருளே, கிருநாவிரட்டியரை யழகான் மருட்டுபவ சிறதே ருநட்டியருளே.

சந்தமுற செகவீர ராமச் குமாரெட்ட தளதுரையும் வாழுமகிமைக், தானுப திர்பெருமை பெறுகியும் வாழுகி தான்பெறும காரும்வாழு ; வந்துவீண நின்றமரும் வாழுகின் பெருகிதியும் வாழுகின் சொடையும்வாழு, வாய்ந்தமீ ஞட்சிசுங் தரமெனுகின் மருமானும் வாழுவவ னேதுமதூரச் ; சந்தரமி குந்தமிழும் வாழுகின் னேயங் துலங்கவரு வோரும வாழுத், துதிபெறுகின் னின்சைநக ரழும்வாழு நம்மையுங் தொண்டுகொளும் வேலங்கருணைச் ; செந்திருவீட் வாழுவளர் புக்காண்டி யப்பழுகில் சிறதே ருநட்டியருளே, கிருநா விரட்டியரை யழகான் மருட்டுபவ சிறதே ருநட்டியருளே. (ஈ)

சிறதேர்ப்பறுவடி முற்றிற்று,

ஆகப்பறுவம் 10-க்குச் செய்யுள் ஈக,

பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.

—
குமரன் துணை.

க. ஆண்டியப்பாப்பீளை

அவர்கள் மீது

உதாரசோதனைமுஞ்சரி.

காப்பு.

ஏதையோட்டிபாற் இண்டியப்ப நம்பதிமேன் மிக்ககொடைச்
சோதனைப்பா மஞ்சரியுஞ் சொல்லிடவே—சீதவொளி
கக்குஞ் சரமெனக்குக் காப்புறுதே வின்றமத்த
கக்குஞ் சரமெனக்குக் காப்பு.

நால்.

கங்கையவரிசடைப்பெருமான் கண்மணியென்பதுதேற்
நக்கண்ணிற்றே ரூன்றிச், செங்கையவரிபெறப்பனிருதொகை
யாக்கொண்டின் னழுமோர்த்தினையுந்தாழாக், கொங்கையணி
மலையயலைகொடுத்தசவைப்பாலையவாக்கொண்டுண்டென் று
ஞ், சங்கையவரியவர்க்கொழித்தெனிருதயத்திலிருந்தருஞ்
தனிப்பெம்மானை. (ச)

பொருந்தாகமறக்கொடிக்குப்பகிர்ந்தவனைவென்றமதன்
புகழ்ச்சீராம்பல், முருந்தாகமறத்தினீயாடுசவிலீனாபா
வேன்மோகமான்செய், விருந்தாகமறக்கமுடியாததினீமாவ
ருளவிரைந்துவாங்கிப், பெருந்தாகமறக்கணிவாயுறக்கணிவா
யருந்தவந்தபிரியத்தானை. (உ)

மயங்கடம்பமாதிப்பிமாதவையவாவிகிதவழக்கிப்பூம்ப
ந், கயங்கடம்பமாருமதிக்கடவுள்வணக்கஞ்செய்மூலைர்கயங்
கட்கிந்தப், புயங்கடம்பமாகவுஞ்செய்புல்லறிவுளேன் றவறம்
பொறுத்தாண்டேநித், தியங்கடம்பமாவிகைதீசர்த்தியதிருத்
தோளிலங்கவருஞ்செவ்வியானை. (ஈ)

பத்துருக்கந்தனைப்பொருந்திப்பாவியெனசிரனித்திலங்
கைப்பதிவாழ்ந்தோன்மார், பத்துருக்கந்தனைத்துழுவொல்லா
கவுஞ்செய்மான்மருகப்பறனைத்தங்கெந்து, சத்துருக்கந்தனையரி
டந்தனைலுமுருமுழுக்கொடும்பாதகரைக்கொல்லுஞ், சத்துரு
க்கந்தனையாறுதலையானை பலைமகன்மதலையானுனை. (ஈ)

மன்மகவானவனர் துயர்மாற்றியபேருதவியின்கைமாறு
வாழூச், சென்மகவானிலங்குசசிச்சேயிழையோடெழுஞ்சு
வந்துசீராஞ்செல்வத், தன்மகவானதையுதவமனாந்தானையிக
ழுஞ்கவர்முன்சனியென்றேது, வன்மகவானுட்புகுந்துவருவ
துபோனடத்திவருமயிலினை. (ஈ)

தருவானையளித்துவராந்தருவானைக்குறப்பெறெணுந்த
கழுக்குந்தெய்வ, மருவானைமகனையன்றிமருவானைஞானமுழு

வதுமிப்பாவி, கருவாளையாதுறப்பகருவாளையுடையபுயங்களி அல்லது ஒருவாளையூர்வாளை ஒருவாமலூலவாமலூலவாளை.

அடுக்கவரங்குன்றுளையுறாகண்முலைவயித்தறொடுமேராதம்மை, நடுக்கவரங்குன்றுளைபென்ற சூழ்நிலையங்களையிராலையென்பாற், படுக்கவரங்குன்றுளையதிபவென்பதுமிருங்படச்செய்தாளைக், கொடுக்கவரங்குன்றுளைக்கோதில்பறங்குன்றுளைக்குணக்குன்றுளை.

(ஏ)

இருதயவாரியமலரிலிருந்தியதுதினமுமாதியென்றேதுங்க, திருதயவதிதிகிராண்டுத்தூதிக்குங்கமாலைநிதமுச்சுட்டிக், கருதயவாரினியதுணைகடவுளினீயலதெனவாங்களிந்தகளேன்பால், வருதயவாரிகபரத்துவாழ்க்கைவளர்ந்தேறிகளிமகிழுவோனே.

(ஏ)

திருந்தடங்காப்பேரிலைத்திருக்கரின்முழுக்குதலாற்றி எழுஞ்சிசந்தேன், விருந்தடங்காப்பயங்கொடகுந்தாதுசரும்பெனவதற்குமிகுமன்போடு, பொருந்தடங்காட்டாளைமுலைப்பூமகளுவினன்செனியைப்போக்கிச்செய்யப், பெருந்தடங்காக்களின்மதுவண்டுஞ்சிமினசெயலதரித்தபெருமையேரனே

காத்தகுலாபக்கனியாவருக்குமருடென்மலைச்சிகரத்தின்மேலங், காத்தகுலாவெனமுடிமேய்புயலைவழுதிசிறைக்கணிடவேசோ, காத்தகுலாவெந்தருவோன்கனிவாலேபுணை.

கொடுத்தக்கணமேயக்கார், காத்தகுலாதிபனைவேழுலகமெலாமேத்திடுசீர்க்கணமுள்ளோனே. (கா)

செனித்துவருநிகராதசெவ்விதமூர்க்கங்கசன்யாசிப்போர்க்கம்பொன், குவித்துவருநிக்கிவறையாதுபொழிபுயலெனக்குக்குப்பாலுட்டித், தனித்துவருந்கலைத்தவிர்க்குந்தாபையாரித்தவனைவந்தரணிமிதுற், பளித்துவருங்கருத்தமுத்துப்பாவலன்பாற்சண்முகண்மின்பாவற்றீருனே. (கத)

வன்னகவிராயவிதழ்வாஸிசதவருவெடுத்துவறைசெயானி, முன்னகவிராயசஞ்செய்திடவரினுட்தோலாதமுகமேயென்னுஞ், சொன்னகவிராயகவிசாலிபவதானம்புரிவித்துவாங்கடெய்வ, மன்னகவிராயவெல்லையப்பமகராஜங்னேயங்கொண்டோனே. (கட)

அரவசனம்புரிதேரையாகவறுமையிலுமுலுமவறைத்தானுத், தரவசனன்குறுதனதனுக்கவுனோக்குங்கருணைத்தடங்கணுளா, வரவசனன்புறமடியார்மூறடியைமறவாதமணத்தனேம, துரவசனங்கடலினமுதுங்கசக்கவந்திடுசெந்துவர்வரயோனே. (கஞ)

இலகடிதமுடியணியாதெதிர்க்கவரினுடலி விடைமெழும்பேய்னாயின், வலகடிதங்கிடச்செயவில்லவீக்குமிருபுயத்தானேமருமானேபொய், யலகடிதங்கஞ்சுவனீவேண்டுவ

கேள்வார்த்தைவிடையெல்லாவிடையைக் கூட, பலகழிதமருமையிடப் பாராட்டியமுதியகைப்பதுமத்தானே. (கச)

கருநாணையேற்றிமலர்க்களைதொடுத்துமாரன் மயக்கஞ் செய்மாதர், பெருநாணைவளையலைடும்பின்னிடுத்துத்தொடுத்துணைக்கமிரியாகானே, திருநாணைவற்பிரிநாள் வெறுநாணேயாமதற்கிடங்கைத்தேயேது, வருநாணையென்மொழிந்துவரசிகழும்புரிபெரியவனப்புள்ளோனே. (கடு)

சரசமதனுற்புநாகாங்கிதழுற்பிவடியுமடந்தையர்தங்கொங்கரசமதனுகளிலோயாதிடுவச்சிரமர்பாவவனியாள்வத் [கக திரசமதனுகரதுபீராரஞ்சிதச்சுறுஞ்சூத்தமாட்டோ கரசமதனுகருஞ்சரசுமாதுரங்கரசிங்காரமாலே. (ககு)

*பெருகுசிதப்பறவியவாபெருந்தருமாறந்தானேபெலமாழூர், வருமலைநீர்வளைமாறங்குத்திருலப்ராபோதுறைசைவலகவிலோதர், இருதுடங்கதவருசிரங்கமுளாபென்மாமதுரையேவந்தோர்க்குத், தருவிபரங்குன்றுனேசெந்தினகராணையனையதமிழ்வல்லோனே. (கன)

மருங்கந்தப்பாதமிலாமாகணநேராமெனும்பூமசளீர்பார்வைப், பிருங்கந்தப்பாதுணப்பேற்மகருந்திருமுகச்சப்பிரம

* சிதம்பரம் தருமபுரம் மாழூரம் குற்றுலம் துறைசை குடங்கதை சீரங்கம் மதுரை பரங்குன்றம் செந்தினகர் என்னும் பத்து ஜார்ப்பெயங்தெரனிக்கக்கூறியது.

துமா, அருங்கந்தப்பாகனையகவினத்தொழுத்திடுமலரிடையரு
கையாயா, வருங்கந்தப்பாவெனவுமொருபேயரிட்டழைக்கி
ந்றவரிசையோனே. (க.ஈ)

கரவிசையாவரவிசையாகனகமொகனகமொகனிகைத்தோ
க, சுரதமனுவிரதமனுசுகமாராசுசமாராதுவாந்தமெல்லாம்,
ஏருதுண்டயாவோருதுண்டயாபரவமராபரவாராபதிகாக்குஞ்ச
சேய்க, குருஷினவாமருவினவாகுலவறையாகுலவறையாகுஞ்ச
தோளானே. (க.ஈ)

தாண்டியப்பராகவனமெழும்படி.வெல்பரிந்துலாதனத்
திற்சந்து, வேண்டியப்பராகவனசுவடியப்ரந்தகசமுகாவிலங்கு
குஞ்சுடற், பாண்டியப்பராகவனம்பாலடையாதகற்றியகற்ற
ஷுதார, ஆண்டியப்பராகவனரேந்திரகேலாகலவாப்பரா
கீகாவே. (2.ஒ)

ஒருவருடமாகநம்பால்வந்திலைபேனனக்கடி.தபுரிமீயம்
கிங்கு, வருவருடனானுப்பினினவினகாற்கேனேதுவஞ்சொல்
வன்பூங்காலைத், திருவருடவாரியினித்திரைபுரியாயனும்புத்
முத்தினகின்போலத், தஞ்சைவரைவரெனவிதுநான்
மட்டிலுஞ்சோதனைசெய்தேனுல். (2.ஒ)

சௌதனையான்புரிந்ததையுஞ்சொல்லுவன்கேள்முதலை
லொருசுவேதக்கொம்பு, நாதனையாருக்குத்திக்கைபெற்றவனை
ந்பாரெனவேநான்போய்ப்பரக்கச், சாதனையாய்வன்டருக்

கேதான் றருமந்தானமுறுதாதரத்தலைன், எதனையானிடம் பயமென்றிருதயங்கொண்டரளைமனமெண்ணரிதீவனே. ()

அவளையாமோர்பார்வையிலேதீயபெனனமதித்துவிட்டே எப்பாலந்தச், சிவன்மஜையியரைநோக்கியொருக்கியறங்க்கொடியானோர்தெரிவையென்றுங், கவலையுடனேசடவாயிருக்குமிகுவப்பியெனக்கண்டேனுக்ரன், தவமிகுதியாகமகைதக் கெடுப்பதற்கேவருவனெனத்தான்கண்டேனே. (உரு)

இன்புமவன்மஜைவிகொடுஞ்சூரியெனத்தெரிந்துவிட்டேன்பெருமைச்சங்கேவன், எவ்பவனுங்களானானென் வரினுழூரசத்தபெனன்றேயியம்பரிபெற்றுங், இன்பமுறுமவன்மஜையிவிலொருக்திவழுவைவாஸ்த்திடவே வந்தாள், வன்புசெயுமொருக்கிடுஞ்சுறத்தியெனத்தெரிந்துகொண் டேன் மனத்திற்றுகின. (உரு)

அரிமுழுக்கமடமாகிக்கடன் னுகித்துங்கிடவானவனி ல்லாரில், ஒருபெணைஞ்றுஞ்செய்யான்மற்றெருநுக்திசென் மதரித்திரியென்றுற்றுராய்க்கேதன், பிரமனனுவியானன் னமுமெடுப்பானவன்மஜைதப்பியரைநோக்கித், திருநாமங்களவாணியின்னமுமேவஞ்சனெனத்தெரிந்திட்டேனே. (உரு)

இரதையயமதனையனுபவிப்பவளைன்றேந்தனன்பின் னிலங்குமிந்த்ரன், தருவனைச்சொல்லுமிடுக்கொடியன

வன்மனைவிசயந்தனையேபெற்றங்,கரியமருந்தகுந்தியொருகாசு மிலாதிருப்பள்வடக்கதிபன்றன்னே, சரையுமனைதொறுமி ரக்கப்பார்த்திருப்பானென்றுனர்க்கேதன்றரவிமீதே. (உ.க)

வேறு.

இந்தருவினமுங்கற்பமென்றுரைப்பதல்லதுவாசியாதென்றும், இந்தவான்தீராலுவதுமருளாவன்றிசைத்திடவருமிருஷிதியோர்,அந்தகண்பாலேயமைந்தனபுயலுமனுதினமின்னலைக்காட்டும், சந்திரனிரவுகொண்டவனரியாசகழுறப்பக்கறூறுந்திரிவான். (உ.க)

வஞ்சிநாட்டரசோசீசரலஸ்மி துந்தவளமுறுபொன்னிநாட்டரசோ, மிஞ்சியகொடியபுலியனென்னாலும் விளங்குசெந்தமிழினாட்டரசோ, அஞ்சதலமையாக்கைதவனெனவுமங்கவினல்லி போலுணர்க்கென், மஞ்சறுாசினை நீர்பவரைவனுய்த்துவரிதலுமின்றிதுகிசமம்மா. (உ.ங.)

உனததிகாரப்பையரினைக்கத்தோலுதனியமகன்பெறுபலாற், றினங்தொறுங்காலுளீகையுமுதவிக்கிழம்புக்கீடுசீர்த்துபெற்றனனீ, தனதிருச்சத்தாலெடுத்தெடுத்தெலுர்க்குந்தனத்தினைவறுத்திடக்கொடுத்து, மனமகிழ்வதினுல்வெறுக்கையென்றெருருபேர்வழங்கினர்பொன்னிலுக்கம்மா. (உ.க)

பணியெமக்கெதுசொல்லண்ணலேயென்னப்பரவினின் ஹெற்றவர்தமக்கும், அஹரிபினைவிரும்பினவினரெனப்பூண

ளவிலாதனகொடுத்திடுவாய், கணியுறப்பின் ஆஞ்சலைக்கூட
தருவாய்ச்சுரையைக்கண்ணேயென்னில், துவாகுடனிடபக்
கேட்டனரைவேதீஷ்வரியங்கவை, மீதிழவாய். (ந. ०)

வேறு,

நனதுபெருங்கொடைப்புக்கழையனந்தவினாராயிரநாவா
னிகழ்த்தினாலு, மனதிலைருசிறிதமுடியாதல்திங்கவரிடத்
திலமையும்மா, வெனதுபெருமடக்கமினுற்சோதனைசெய்
கிடப்புகுக்தேனிளசௌராசர், மனதுமகிழ்மதியூக்யெனதா
பப்பனைஆம்வரிசைமாலே, (ந. १)

உதாரசோதனைமஞ்சரி

விசுத்திர எழுத்தலங்காரம்.

குகவா

குலவு

குவினை

ஏசெய்துவாகுவைகுவிக்கபென்றுமான்றெழுத்தீசுற்று
மொழிமுன்றிலெணமார், இங்குவெறியாடலைவிரும்பிடில்வி
லக்கமுதலேய்க்கமொழிகூறியிடுவாள், இன்றாங்குநிடிலைத்த
மொழிகூறியிட்டுடோழிகூறியிடுவாள், இதுவன்றிமுன்
சொன்னசொற்கள்குவற்றதையெனக்கருள்ளவையென்னவ
திலே; சேர்ந்தவிலாததாற்பாடுவாண்யதுஞ்சேர்த்ததனை
மாலைமாற்றுச் செய்வதனியாயமதில்முதலீததுமென்னேதே
ஏந்திலேனீருக்கல், செய்யின்துநிற்கமுன்சொன்னமொழி
மூன்றிலுஞ்சேர்க்கடையெழுத்தமேவித், தென்றல்வரின்மு
தலெழுத்தின்பேரொருங்குறைத்திடுவழிகளோடிவருவாள்;
வார்செய்குமில்லாதமுன்மொழியினேஷபலவாறுபுரிகுழ
ஙிதனிலும், வாய்விட்டிரங்கிபேஸ்விதமாந்துவாமொழிவகுக்
குமலருக்குமஞ்சி, மற்றுமப்படியானகடைமொழிகள்தேடி
யேமறைவாயிருப்பமென்றே, யய்யலொடுதிரிக்கிருளொன்தரு
ஙையானமகள்வந்துசுகலீலைபுரிவாய்; கார்செய்கொடையுங்
கடையதாகக்கொடுத்துவருகர்னமகிபாலழுமா, கல்விக்குண்டு
பதிசெல்லச்சுவாமிமகிழ்க்கருணைப்ரவாகமகிபா, கருத்தினி
வினித்திடுதமிழ்க்கவிவிரிக்குங்கருத்தமுத்தீந்தரனீன் ற,
காண்டிபாபாண்டியாதாண்டுபரிதூண்டியிடுகனவாண்டியப்ப
மணியே.

குடிசெல்லை.

க. ஆண்டியப்பரவிள்ளை

அவர்கள் மீது

த னி க் க வி க ள் .

வனாக்கா வியப்பா கமடமிங்னூர் வருந்த வருந்தா
தொழிலையைக், கனாக்கா வியப்ப முடியாமற் காமன் சாமத்
தினுந்தொடித்துக், குணாக்கா வியப்ப திரும்பேரிக் குழலும்
நிரும்பி யீணராமா, யனாக்கா வியப்பா கருங்கம்ப னவாண்
ஷப்பா மாமலைதீப.

(க)

சுரும்பா கரும்பா வெனும்விழிக்கைத் தோகைக்
கேகைத் தாயருந்தச்சுகரும்பா கரும்பா லமுதினுங்க சக்குஞ்
சக்குஞ் சுமலுமொரு, துரும்பா கரும்பா சுகனுமெதிந்த
துவந்தா னிரங்கா யுனதுமனம், இரும்பா கரும்பா றைபா
சொல் லென்தாண் டியப்ப மாமணியே.

(ஒ)

பொலங்கா திலங்காத் திரங்குழலற் புதா சியலை
முலைக்குரல்கோ, கிலங்கா திலங்கா னிறவலை கிளிவா யுறையா
மினையெவர்க்கும், கலங்கா திலங்கா முறத்தனியே கட்டு

விருக்தி யனையரக்கர், நூலங்கா திலங்கா புரியைவன்ற துரைவாண் டியப்ப மாமணியே. (ஏ)

திருக்கு மருக்கப் பெறுகனகச் சிறியோ ரெனவே பெருமிதங்கொண், டிருக்கு மருக்கச் சறுமுலையி னிறுமாப் பகலும் படிசெயவோர், கருக்கு மருக்கப் பாதரவுங் கனி வாய் வருவாய் கடம்பணிப், வருக்கு மருக்கத் தாமருக்கும் வணங்காண் டியப்ப மாமணியே. (ஏ)

தந்தங் தந்த மென்றுபர தமுஞ்செப் தறியாள் பினும் பல்கனி, தந்தங் தந்த மென்றுகசங் தனவென் றுமிழந்தாள் மயல்லைமி, தந்தங் தந்த மென்றுகிலுங் தரியா தெறிவாள் ருதிந்தீர, தந்தங் தந்த மென்றுரைச்சி தழுவாண் டியப்ப மாமணியே. (ஏ)

வினையா பாரி பலருளையே விரும்பி வருந்தி யிடவேசி, மனையா பாரி யெனத்தனத்தை வழங்கித் திரிவா யீதவர்வஞ்சனையா பாரி னீதியதா தழைக்கும் டுக்கா வெது சொலுவாய், எனையா பாரி சாதத்ரு வினையாண் டியப்ப மாமணியே. (ஏ)

அடிக்க வடிக்கக் கரமேந்து மவர்த மாவி யனற்புழு வாத், தூடிக்க வடிக்கப் பணத்தினையீ சுவரு முளரோ வுனையழைக்கும், படிக்க வடிக்கத் தனைக்குமெழைமப் பரிந்து விடுத்தாள் வருவைகரும், பொடிக்க வடிக்கப் பெறுரசப்பா ஒழையாண் டியப்ப மாமணியே, (ஏ)

கும்பஞ் சங்கங் கொடும்பகையாங் குயமா மிடற்று
மாண்சமது, அம்பஞ் சங்கங் கொடுங்கமுடுக் காது திரும்பா
தருள்புரிவாய், கம்பஞ் சங்கங் கொடுஞ்சுமக்கும் கனமா
ளிலைக்யும் பொனுங்கவிஞர், தம்பஞ் சங்கங் கொடும்பறக்கத்
தருவாண் டியப்ப மாமணியே. (அ)

விரகம் பிடிக்கும் படிதொடுத்து மிகச்சஞ் சலமே
செயப்பொருவேன், துரகம் பிடிக்கு மரிக்கங்கங் தோவங்
தோவங் ததுதாரி, உரகம் பிடிக்குங் கொடியன்முத லோர்
கள் மயங்க வேதரளா, கரகம் பிடிக்கு நேர்முழுக்குங் கன
வாண் டியப்ப மாமணியே. (ஆ)

மெலிய வலியத் தரும்புழுகும் விரும்பா எரும்பா
ஊட்டுமொரு, ஏலிய வலியத் தருங்கடனஞ் சாயுண் டுமிழ்
வாள் மதனேவால், புலிய வலியத் தருஞ்சகிக்கப் போமோ
விவளை யலைகவிக்கு, வலிய வலிபத் தருந்தருவாய் வழங்
காண் டியப்ப மாமணியே. (க)

சிறிது விசனமுற்றபோது சொல்லிய கவி.

கோபமொடுங் காதவிதங் கொண்டனையேல் யானுமனத்
தாபமொடுங் காதவழி தாண்டிடுவேன்—பாபமினங்
கரதமிசை பெற்றுடீசி கண்டறிவாய் தாமதியேன்
நீதமிசை யாண்டியப்ப னே,

(க)

வேழங் சிவந்தத்து வேங்கைதருங் தோலனிவர்
எழுஞ்சி னந்தத்து வேறின்கை—ஆழமுறத்
தோண்டியப்ப தாமலைதேர் தொல்புவிசீ ரோத்னைச
ஆண்டியப்ப தாமலைதேர ரா.

(கட.)

கதவுக்குங் கற்று னுக்குங் சிலேகுட.

மிக்கதிறப் பாக்கலையு மேவி யடைக்கலுற்றுத்
தக்ககிலை யோடிருப்புச் சார்தலி னுல்—இக்கு
உதவுங் நருவென் றுறையாண்டியப்ப
கதவுங்கற் றா னுவிகர் காண்.

(கங.)

என்றனக்கு மாதுலனீ யென்பதுபோல் நாயேதும்
உன்றனக்கு மாதுலனு வற்றிருக்கும்—நன்றுமுறை
கொண்டிருந்தோ மாதலினீ கூங்னுவச யாசித்தேன்
தண்டமிழுக்கங் தப்படுனி தா.

(கச.)

அத்தியினி வெட்டை யகற்றினதி ஞேடு
சுகத்திலொன் றற்றதுநேர் சாற்றம்—பகத்தினடு
இல்லாத முல்லையிசை யின்னின்கை யாண்டியப்ப
வல்லாளா வந்தனேரு வாய்.

(கடு)

திருவெல்வேலியிலிருந்து பரங்கிரிக்குச் செல்லும்போது
எழுதிய கவிகள்.

வானகத்தா குஞ்சிகர வண்கயிலை பேர்த்தவனைக்
தூனகத்தா ஜெத்தகிவன் கண்ணுதித்த—மானவைவேந்

கந்தரது லாம்பவனி கண்டுபணி யாண்டியப்ப

கந்தரது எாம்பரவா கா.

(கள்)

சிலசங் கதிசருக்கிச் செப்புவன்கே ளென்றும்
நலசங் கதிவிருப்பி ஞர்க்கும்—பலாலந்தெய்
யுங்கிருப்ப ரங்கியா மூரினுக்கிக் கார்த்திகைநாள்
வர்த்திருப்ப ரங்கமெனு மால்..

(கள்)

மருமாளை யேத்திமுக மாங்கர்க்குச் செல்வேன்
வருமாளை போலவுமே மார்ஷி—விருவாரங்
தாக்கவந்த வாயுவெனச் சாற்றுமொரு பேர்ப்படைத்த
சீக்கவந்த னக்குளிருங் தேன்.

(கள்)

ஆனதினு லீதுவரை யங்கிருங்கே னென்னினுகின்
மேனதினு டிப்புஸைவர் வேணியமர்—வான
மதிப்பருவத் தின்வரைக்கும் வண்டமிழ்சொற் றேஞ்கார்
மதிப்பருவ மிக்கவரு வாய்.

(கள்)

கிண்கழிதங் கண்டுமிந்த நேரம்வரை யைந்தருவின்
நன்கழிதங் கம்பரனேர் நாட்டுஉனினக்—கன்பொடெழு
தாதிருந்த வம்பனுக்கோர் தாள்முகவூர்க் கியெனதத்
தேதிருந்த வாழுமர சே.

(கள்)

வெறிவிலக்கு வெண்பா.

ஊலைகுக் கொண்டகலைக் காரிகையே கேளிரண்டு

ஊலைவிட்ட தாமிழமக்குக் கண்டனமென்—ஊலைவிடி

யாக்குவளை நோக்கினை யாண்டியப்ப சூபதிபா
லாக்குவளை நோக்கி னாக.

(21)

இதுவுமது.

அங்கசனு லஞ்சரிவை யாயினுமே வாடுவை
அங்கசனு லஞ்சரிவை யாயினுமீம—எங்களனே
தம்பளைவா மெல்லுமன்றிக் காரிகையே யாண்டியப்ப
தம்பளைவா வென்றிடுமோ கான்.

(22)

இதுவுமது.

சங்காரஞ் செய்வரம்பிற் ரங்கினைச் சுமன்பகைபைச்
சங்காரஞ் செய்வரம்பிற் சார்கிறத்தால்—இங்கிவளுக்
கென்பயனு மென்பயனு வேற்றலன்றி யாண்டியப்ப
முன்பயனு டப்புரியம் யா.

(23)

இதுவுமது.

தாண்டியமட் டும்பரிசூழ் தண்ணினைசுக் கண்கவிக்கு
வேண்டியமட் டும்பரிசில் மேஷ்யருள்—ஆண்டியப்பன்
தோட்டங்கை வைத்திடவேர துங்குமிலாட் கண்ணிபுதுக்
தாட்டை வெட்டி விட்டதிலென் கான்.

(24)

ஷை கடை தலைப்பூட்டு,

இன்பங் கிடைக்குமைனை யேயாண்டி யப்பமன்னுற்
ஆன்பங் கிடைக்குவந்த துங்துவிவாய்—இன்பவனுக்

கில்லாக் கமடமதி யேந்திமூயே யாகார
மில்லாக் கமடமதி லென்.

(உடு)

நற்றுயிரங்கல்.

வல்விக்க ஹப்புமூலை மாதுகொளச் சந்துசொலும்
செல்விக்க ஹப்புமூலை ஏந்தீரும்—கல்விக்கீ
ஆண்டியப்ப னுக்குவகை யாமவற்காங் கர்வமிலே
சாண்டியப்ப வப்புவிமீ தாம்.

(உரு)

தொனிப்பாடித் திரிகையெனச் சுழன்றுகய வரைத்
துதித்துத் துயர்கொண் டார்க்கும், இனிப்பாடித் திரிவதிலை
யெனப்பிரமா ஞமுஞ்சொலுதற் கெனும்போ தென்முன்,
தனிப்பாடித் திரிக்கோச்சேர்க் கவன்போல்வக்ததைமறக்கத்
தந்தான் கூனுச், சனிப்பாடித் திரிப்பால்முன் இலங்கை
வென்ற வாண்டியப்ப தருவன் ஞேனே.

(உன)

கருங்கனவி திசருமூலை விழியர்புக மூண்டியப்ப
காமன் போல்மு, திருங்கனவி யாழினனத் தேர்மதியு மாத
யவுங் திருவும் வாணர்க், கொருங்கனவி டாய்தவிர ஒட்டு
மிரக கழுமழுது முற்றி லாரை, வருங்கனவி லேலுங்கினைத்
திடமாட்டே னினைக்கில்வரும் வாந்தி தானே.

(உஅ)

சிவகாசியிலிருந்து பந்தற்கால் வேண்டுமென்று வரைந்தமைக்குப்
பதில்வராமைபற்றி வதன்புரத்திலிருந்து எழுதிய கவி.

உலகாளும் வேந்தரெலாம் புகழிளைசை யாண்டியப்ப
வுசித ராஜ, திலகாநீ யனுப்புவதும் பலகாலே யானதினுற்

சிறிய நானும், பலகாலுங் கேட்டதுக்க வேண்டுமென சினை த்திருந்த பண்போ வன்றி, இலகாநின் நிடவதூப்பி யென க்கெழுத மறந்தனையோ வியம்பு வாயே. (உக)

என்கூட வளையுமிரா விசைந்ததென்ற ராவணனை யெரித்த கற்புப், பொன்கூட வளைபுளைந்த புனிதனிக ராண் டியப்பா புகழ்வின் விட்டின், மூன்கூட வளையின்மறந் திருந்த ஞட கொணர்ந்திலையேல் முனிந்து நின்பால், நன்கூட வளையொடுபா ஆண்டுபல மாவருவ னுனுக் தானே. (ஊ)

திருகெல்வேலியிலிருந்து எழுதிய கவி.

பெரும்பார்க்கு வள்ளலெனும் பிரபலவே ஓர்ண்டி யப்பமிருபு தன்பாற், சுரும்பார்க்குங் குழற்கொடியே சுகித்து நிதம் வாழ்ந்திருப்பாய் சுகமே கொள்வாய், கரும்பார்க்கு மேசினிக்குங் கனகமுனக் குந்தருவான் கனியே தன்னை, விரும்பார்க்கு மிரங்கியருள் வேந்திவன்போற் கிடையாது விளம்புங் காலே. (ஊ)

மடங்கையலங் காரிசிவள் மனம்போல வொருதனமா வதுநி வந்து, நடங்கையலங் கூடுவதென் னுளினுமே புரிவை யென்ன ஞாயங் கொங்கைக், குடங்கையல வாவுவடங் கோடி பழ ரெனத்தெரிக்குங் கோவே யிந்த, அடங்கையல ரிடத் துவைக்க லாமாமுத் தமிழாண்டி யப்ப மாலே. (ஊ)

புகலவடங் காப்புகழைமுப் பெறுமிளை யாண்டியப்ப புமா ஜென்றுப், பகலவடங் கைக்களந்தம் பணக்கொடுத்துச்

சேர்ந்ததையும் பார்த்துக் கொஞ்சம், இகலவடங் கொண்டி வெறுத் தானிலும் மேலாசைகொண்டே யின்னுங் கொங்கைச், சகலவடங் களும்பொரிய மயங்குகிறு ஸீதனதி சய மின் ஞாரோ. (ஈசு)

வனசங்கங் கணக்கரமே நிகருமட மாதுகின்ப வனி யைக் கண்டு, கனசங்கங் கணப்பொழுதிற் கழலங்ட்டா ஓதுக் களைமார் காக்குங் கோவில், முனசங்கங் கணக்கின்றி யிழக்க வஞ்செய் தார்பினுமா மோக மீறி, மனசங்கங் கணத்திரியா துணைந்தனள்வா வாண்டியப்ப வரிசை மாலே. (ஈசு)

அரும்பாயா சந்தனதா யூறப்பாய்ந்து மறுபுறம்போ யகன்மி ணுட்குத், தரும்பாயா சந்தனமா பாயசமா வேதும் வெறுத் ததுவு மன்றி, விரும்பாயா சந்தனமா வரவுமிலை யெனக்கதறி மெலில ஸிற்குத், சிரும்பாயா சந்தனமேற் சேராயா வாண்டியப்ப செய்பூ மானே. (ஈநு)

கனகவனப் பரியதுடங் களைக்கருங் கனமூலீதாங் காது மாமோ, கனகவனப் பரிகலங்கை கலந்தறியாள் மயல் மிகுத்துக் கலங்கு வாள்கோ, கனகவனப் பரிதுறுவ தனம் ஸர்ச்சி யகமலர்ச்சி காணச் சேர்வாய், கனகவனப் பரிமலியு மிளசைங்க ராண்டியப்ப கருணை மாலே. (ஈசு)

விஞ்சாற்றுக் கவினிலங்கும் பரங்கிரியைத் தொழு மடியே மிடியென் ஞேது, நஞ்சாற்றுக் கவிசனங்கொ ஓரத ருள்செயாண்டியப்ப ஏண்பா கண்ணற், செஞ்சாற்றுக் கவிர

முதுக் கிணையாகுங் கழுகுமலைச் செவ்வேள் கோவைக்,
கெஞ்சாற்றுக் கவியனுப்பி னேமதீண யுனதுதந்தை யென்
போர் பாலும், (ஈன)

இருமருப்பு மூலையருக்கு வெருஷிருப்ப முறமணக்கு
மினிய தேன, மருமருப்பு வெங்களையெய் மாரனென வக்
துதித்து வணங்கா ரென்னும், வருமருப்பு வாரித்தகப் புற
முறச்செய் தினசைநகர் வாழுங் திவ்ய, தருமருப்பு னிதயனிய
யாம் நமது செல்லச் சாமிவரோ தயவேள் பாலும். (ஈசு)

காட்டியதிற் பிழைகளிருந் தாலுமுறத் திருத்தியிடக்
கனிவாச் சொல்வாய், நாட்டியமின் னூரிலங்கு சிவகங்கைக்
கின்றுசென்று நாலு நாளில், ஈட்டியபொன் மலிமதுரை
யுற்றிடுவேன் பின்புவர வெழுது வேனற், ஓட்டிகவா னென்
னவிளங் கியபுகழான் டியப்பசர சப்பு மானே. (ஈகு)

நீலக்கங் தரனருள்சே ராண்டியப்ப ரஞ்சிதமா னே
யன் றாதா, லேலக்கங் தரமழைத்தும் வந்திலன்றூர் தந்தி
லன்யா னென்செய் வேண்செவ், வேலக்கங் தரளமென வே
பொழியப் பொழியாது மின்னு ரேவி, சாலக்கங் தரதியினக்
தாங்காளென் ரெருமொழிபோய்ச் சாற்று வீரே. (சா)

கருப்பஞ்சா றங்கங்து குமட்டியிடு மரிவைமுணங்
தாமப் பாவி, அருப்பஞ்சா றங்கங்கொண் டெய்யவந்தான்

முப்பிலி பாதும் பாட்டில், சிருப்பஞ்சா அங்கவெங்களாண்டியப்பூர் நீலரவே வேண்டுக் காலு, மருப்பஞ்சா அவ்கனமுள் வேளையுமிரவதனால் வரமாட்டானே. (சக)

ஷுச்சமைதா னத்தணையுங் கொண்டபடக் குறிக்கனி யெப்போதுங் கொண்டான், ஏச்சமைதா னந்தருமங் புரி நகரூமேநகரூ மெழுமே கர்ம, மூச்சமைதா னத்தெருவி லேகிடங்கான் வருவனென மொழிது வாயோர், பேச்சமைதா னத்தருநே ருக்கரக்கொன் ஆண்டியப்ப பெருமைக் கோலேவ.

அரசுவசங் தானமருங் கிளீயெனப் பேசுமென தருமைப் பெண்ணுமூர், கரசுவசங் தானமட வாருமிலை வேவ ஞும்விகித் தகலா னக்றிப். பரசுவசங் தானயமாப் பாடினிலை யாழிரசம் பணவும் வெங்கிப், பரசுவசங் தானதரு வாண்டி. யப்பன் பாலுமூருன் பாவை தானே. (சங்)

சங்காகங் காவினமா வெனுங்காக்குந் தளவளமைச் சங்தக்காரிக்கிங்காகங் காமனம்பா ஸந்தரூ யினதுதொடை யீந்து சேர்நித், தங்காகங் காக் கீங்க் சீறகதறி யுண்ண வொன்னூர் தகையை யூட்டபே. சங்கங் காகுல்சே கரவ தூலா வாண்டியப்ப சுகித வ. (சங்)

புருப்பா குறி சுகை தங்கங்கள் கிழவுங்கி மதப் பானியா குருப்பா, புதுப்பா சுதுப்பா, சுவாரஸிப்பாயுவிலைப் பழுமைக் கான்பற், தநப்பத்தி காவுவதை ஆங்குமியித்

துண்டுநிலைப் பறச்செய்கைவர், பதம்படிய மாங்கிஸமஞ் செய் தவனே ராண்டியப்பரா பாலிப் பாயே. (சநு)

கட்டினமத் தனைப்பொருவே னேவிரித்து வாரிமுனங் கடையப் பாம்பாற், கட்டினமத் தனையமுலை யறைப்புண ராண் டியப்பாநாம் கடனை லேப, கட்டினமத் தனையகிடு கிட்டியென வட்டிவரக் கண்டே மைந்திங், கட்டினமத் தனை குறகுஞ் தோகைதந்தா யேன்மிகச்சங் கடங்கொன் னோமே.

கண்டங் கண்ட முடியாத கனிவா சகத்திக் கருஞ் வைமீக், கண்டங் கண்ட மாமதியின் கண்கைக் காமன் பலி பிலுளைக், கண்டங் கண்ட போவென்வே காறி யுமிழுவான் பகைவர்களைக், கண்டங் கண்ட மாக்கிடுமென் கனவான் டியப்ப மாமணியே. (சன)

எழுந்தப் புணரி முழுக்குமத னேவிற் கலங்கி விழிப் புனற, வழுந்தப் புணரி னுரியரே வருந்தா ஹவரென் றேமடி வில், விழுந்தப் புணரி யெனப்பதுக்கு மின்னுட் கின்னுட் கனிந்துமுலை, யழுந்தப் புணரி னியக்னிதை யணியான் டியப்ப மாமணியே. (சஅ)

இதுமா தருமா வென்னிதுவுக் கிரங்கி யுறங்கி டாது நினைப், புதுமா தருமா னிடவடிவம் பொருந்திற் ரெணவே கொடுத்தினைப், பதுமா தருமா வென்னைவெறுப் பதுமா

கருளை யென்பளைனா, பொதுமா தருமா வலைபொருந்தப் புணராண், டியப்ப மாமனியே. (சகு)

கொடுக்குஞ் சாரதி யாகதுங் காவனு கூல வாண்டியப் பேந்தரா விஜயனை, அடுக்குஞ் சாரதி யாமுனைக் கண்டுமா லாகி நாடுவள் வாடுவள் பன்னகக், கடுக்குஞ் சாரதி கோவா வெனுமிடைக் கண்ணி பாலுவந் தின்றுதன் கைமிசை, உடுக்குஞ் சாரதி காரிதெவ் வோதுநா ஆள்ள வித்தை யனைத்தும் புரிவையே. (நு0)

பெருவி ருந்தைய ருந்தனல் போலுங்கு பேரன் வாட்டநன் காமனை நீங்கியே, தெருவி ருந்தைய னேபர னேயெனத் தேங்கியேங்கிப் புலம்பிழங் தன்னைகாள், வருவி ருந்தைப ருங்களை முன்னமில் வாறு கண்டிருந் தா ரோவென் ஹேர்வள்குழ், தருவி ருந்தையவாவொடு பேஸிள் சைக்கு ளாண்டியப் பேந்தரீ சேர்வையே. (நுக)

மோகப் பாவிக்கு நானென்ன செய்குவேன் முற்று மேவினை யேவினன் சர்க்கரைப், பாகப் பாவிக்கு மேயென்று வாடுமிப் பாவை மேலுன்ன வாவைச் செலுத்துவாய், மாகப் பாவிக்கும் பூத்தின் மேல்வளர் வண்மை சூழிள் சைத்துரை மார்கள்கண், ஞாகப் பாவிக்கு மந்திரி தந்திரி யான வாண்டியப் பேந்திர சிங்கமே. (நு2)

எந்த வித்தை யனைத்துங் தெரிந்துரை யெங்கள் ஆண் டியப் பேந்திரன் பானித, முந்த வித்தை யனைக்கினைத் தேமிக

மேரக மீறி விவாகமுமின்றிய, சந்த வித்தை யளைவொடு மேஹினுள் சாமி நீதினிக் காமத் தழுவினை, வந்த வித்தை யனையரு வந்தீடு வாழ்வி யென்றுறைப் பாய்ப்பசுங் ஜின்னையே.

அத்த ராசனு மாரிசி யாமயல் தீங்கி ஞபச இம்முழுந் தாரும்வன், னத்த ராசனு மன்பகை யாங்கணி நங்கைக் கெங்கனம் போமனை யேவெது, சுத்த ராசனு மானங்கண் டோமெனச் சொல்வ தென்னவர்க் கிண்றேரு வினாசையு,தித்த ராசனு மெச்சாண்டி யப்பனைச் சேர்வை நியுங்கண் டாவிது திண்ணவே.

(நூ)

பந்தங் கொண்டலை மேவப் பயந்திடும் பார மாழிலைக் கண்ணியை நீபல், வந்தங் கொண்டலை நேர்பகம் வீங்கவோ வாது,சேரக் கருக்கெண்ட தென்றெனு,தந்தங் கொண்டலை மேலடித் தானிதற் கைய மில்லைவங் தேமணாஞ் செய்கொடைச், சந்தங் கொண்டலை பொக்கக் கணிக்கருள் சாமி யான் டிபப் பேந்திர ழுமைனை.

(இடு)

புல்ல வாதுவ ராமித மூயெனப் போந்து மாரனுங் கெஞ்சல தன்றிமுன், வெல்ல வாதுவ ராதுஷிற் பாளாந்த வேலோ தான்வசங் தாபர சென்னவுண், டல்ல வாதுவ ராம ஸதயுறைத் தாலு மஞ்சனி செய்வளிக் கண்ணியை, வல்ல வாதுவ ராபுரி காத்தவா வள்ள ஸாண்டியப் பாவந்து சேர்கையே,

(இஸ)

நேத்தி ரங்களைக் கண்டிசும் நீலமே சேர மாதர்கள் சூழினானாக்களைன், நூத்தி ரங்களைக் கண்டிவிட தாய்த்தரு மன்னை லாண்டியப் பேந்திர நியருள், மூத்தி ரங்களைக் கண்டின கள்ளனார் புத்தி ரங்கபாரப் பெற்றவன் தின்னோசற், பாத்தி ரங்களைக் கண்டினோ தேவிகாச பாடு வாள்சட மாடுவன் கூடவே. (இன)

வாதி யானனங் காமனு மேபார வந்த நாள்முத அன் றிரு நாமோ, மாதி யானங் கைக்கிது பொப்பல மாதி யாகந்த ருந்துரை யேபொரு, துதி யானனங் தஞ்சொல்லு வேனென்று தோன்றி டாக்னோ யேற்றனை வாய்தசப், பாதி யானங்ம் பெற்றவர்க் கண்டுசிசய் பால வாண்டியப் பேந்திர சிங்கமே. (நுஅ)

தருவாயி தாகரவா ரிதியாகு முன்சமுகங் தனிலெண் னுளாம், ஒருவாயி தாவுரைத்துச் சென்றபடி வந்திலீன யுருத்து நீபொய், வருவாயி தாவெனவே சினம்புரியேல் நாலுமரு மகவா மைய்யா, குருவாயி தாதையிலர் தேவெ னக்கொ ளாண்டியப்ப குண்டு மானே. (நுக)

சங்கக்கங் தப்பாவின் றரமூணரென் மணியேயென் சாமி யேயென், சொந்தக்கங் தப்பாவென் றெவர்களுஞ்சொல் ளாண்டியப்பசு முகற் சாப்பாய், இந்தக்கங் தப்பாம் லேற்றசில

நெடும்பால் குன் றிருஞ்சோய் தூளாய்ச், சிந்தக்கங் தப்பாதத் தெற்றுமிப முலைக்குறமான் சேருங் கோவே, (க௦)

அரும்புலவா விச்சுமக்க பேரையும்பா டிக்திரியா தழை த்தீத யன்பாய்ப், பெரும்புலவா நமைப்பாடென் றிருஞ்சிதியுக் தந்தகன்றிப் பிரிய மாயா, வரும்புலவா வென் றழைக்கு மடங் கையர்வே எாண்டிப்ப மாறன் முன்னேன், விரும்புலவாக் கிழிதரும் துரைக்கழைத்தென் றனக்குமகிழ் மிகச்செய் தானே, (க௦)

திலகநியா யத்துரைமா ராசபுரி யின்கையெனுஞ் செழு நல் ஹாருக், கிலகநியா சத்தொடையான் மந்திரிபோல் வந்து தித்தெவ் வியலுங் தேர்ந்து, குலகநியா னவரைமயக் காண்டி யப்ப பூமணைய மானீ யென்னப், பலகநியார் வத்தொடுபெற்ற றதவியெனக் கிண்பரசம் பாலித் தானே. (க௒)

நம்பரத்தை யரைக்கையா லெய்தவனுற் சோர்கோ டிக்கிஞ் நாட்டாய் மாரே, ஓழ்பரத்தை யரைக்கவழித் திடக் கரைக்க னினைப்பர்பல வாறு கித்த, மும்பரத்தை யரைக்கணக்கி ஸதுபுணர்க் திதைவெறுத்தல் முறையோ சேர்பொன், னம்பரத்தை யரைக்கணியாக் கவிஞர்களுக் கருங்கண்டி யப்ப மகவே. (க௒)

கரையுங் கடவா துலவுமளக் கரையு முரச மாக்குமனால்,
கரையு சிகரும்பத் திசழுமருங் கரையு நெருக்கி யணைகுவன்
சர்க்; கரையுங் கணியுஞ் சிணியுமே கரையும் பழதோத் திர
மென்மூரு, கரையும் பறையும் பகிர்ந்திடுதே கரையும் புரியுங்
தமிழ் மாரவ்; வரையுங் கொடையாய்க் கொண்டுமிசை ஷரை
யுங் சிருவா ஈதியுமை, வரையும் புரந்து வருமாத வரையு
சிகராண்டி ப்பதுமீ; வரையு மயக்கு மெழுக்காணி வரையும்
பழதக் தனனினிக்து, வரையுஞ் சனியா தெழுகோடி வண்டியுங்
கணிக ளொழுதுவனே.

(குச)

த னி க் க வி க ள்

R. U. V. SWAMINATHA IYER ETC.
IRUVANMIYUR MADRAS

IR. U. V. SWAMI MAHAMAHOPADHYAYA
TIRUVANANTHAPURAM LIBRARY
“ MADRAS ”
சிவமயம்.

எறிபத்தநாயகர் சுதீரங்காந்தனை.

இஃத

யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோவி மகாவித்வான்

நா. கதிரைவேற் பிள்ளையவர்கள்

விருப்பத்திற்கிணங்க

கருவுரிவிருக்கும்

கோயம்பள்ளி சுப்பிரமணியய்யர் துமாரர்

மகா-ா-ாசு வெங்கடசப்பையரவர்கள்

இயற்றியதை

கருவுரீசுவமதபரிபாளன திருஞானசம்பந்த விலையம்
ஸ்ரீ-ஸ்ரீ கந்தசாமித்தம்பிரான் சுவாமிகளவர்களால்

கருவுர் “ விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையிற் ”
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1923.

சாத்துக்கவிகள்.

இஃது

கோயமுத்தூ வித்வான்
கந்தசாமி முதலியாரவர்கள் குமாரர் வக்கில்
மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார் B. A.,
அவர்களாலியற்றிய

அறுசிர்கழிநடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.
~~~~~

சிவனடியார்க் கிடர்செய்வார் தமைத்தடிந்த வெறிபத்தர்
செய்ய காலை,
யுவகைதருங் கீர்த்தனமா யுரைத்தழியாப் புகழ்பெற்று
அன்னருங் கீர்த்தித்,
தவநிறையுங் கருலூர்வாழ் மாமறையோன் செவிக்கினிமை
தகவாச் செப்தான்
கவனமுறு வேங்கடசுப் பையரொனும் பெயரோங்கு
கவிவல்லோனே.

காங்கயம் அஷ்டாவதானம் V. சேஷாசல நாயுடு
அவர்கள் இயற்றியது.
விருத்தம்.

சங்கித சாகித்யத் துறையுனர்வோன் கண்ணப்பர்
சரிதந்தன்னை
அங்கிதத் தாலுரைத்த வருட்டிரகாசப்புலவ
குமாரர் யாரும்

இங்கிதல்லாதுபதி யேதுமக கெனுங்கருவை
யிரைநது வாழ்வு

தங்கித லினீகரத்தான் மறையவர் குலோத்துங்கன்
சத்ய வாக்யன் (1)

புங்கமிகு கவண்டினிய கோத்திரச் சுப்பிரமணிய
புனிதன் செல்வன்

தங்கு மெங்கள் வேங்கிடசுப்புப் பேர்கொள் தமிழ்ச்சிங்கம்
தகவினுய்ந்து

பங்கமிலாத் திருத்தொண்டர் புராண சரிதத்திலெறி
பத்தர் சீர்த்தி

பொங்குமியவிசையாகப் புனைந்துரைத்தான் செனிக்கமுதாயுப்
புகல்வதாமே. (2)

தரங்கம்பாடியைச்சார்ந்த யிறையாறு மகா-ஈ-ஈ-ஆ
நா. பே. இராமச்சந்திரநாயுடு அவர்கள் இயற்றியது
அறுசீர்கழி நெடிலடி- யாசிரிய விருத்தம்.

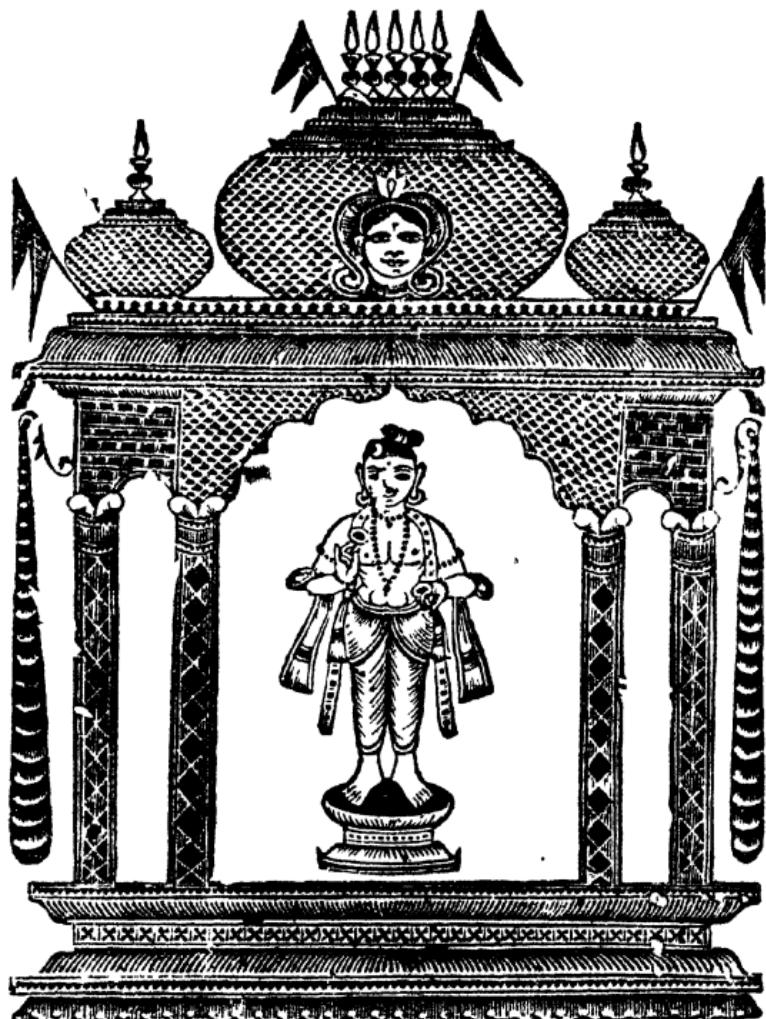
ஏத்தாருங் கடற்புவியில் வெறிபத்தர் சரிதையை நாமகளுங் கான
வித்தாரு ஈரதனும் வாணனுஞ்சே டனுங்கடி வியக்கச் செய்தான்
சத்தாருங் கீர்த்தனையா மறையவர்தாங் குலக்கருவைத் தலத்துவாருங்
கொத்தாருயணியுரத்து வேங்கிடசுப்பையனென்னுங் குணவாண்மாதோ

எறிபத்தூயான் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

வீராக்ஷிமங்கலம் மகாவித்வால்
மகா ஈ-பூர்ணி கந்தசாமிக்கவீராயர் அவர்கள் மாணுக்கர்
குறிச்சி கம்பனியம்பட்டி.
மகா-ஈ-ஈ-பூர்ணி முத்துசாமிக்கவுண்டரவர்களியற்றியது.
அறுசீர்கழி கெடி லடி ஆசிரியவிருத்தம்.
மருஹர்தா மரையிறையு மாதவனுங்
கேட்டறிய மங்கைபாக
மருஹர்கன் னரையிறையு மனமுருகு
மெறிபத்தர் மருவுங்காதை
கருஹர்செம் மறையுணரும் வேங்கடசப் பையனெனுங்
கனவான் சென்மக்
கருஹர்சென் னெறிமறியக் காசினியிற்
கீதமதாய்க் கழறினுனே.

திருநெல்வேலி ஜில்லா சிவகங்கை சமஸ்தானம்
இராயகிரி
மகா-ஈ-பூர்ணி அருணாசலக் கவிராயரவர்களியற்றியது.
அறுசீர்கழி கெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
ஈரெட்டுக் கலைமதிபோன் றிலகுமுக வசிகரமு
மிறகக் கட்டும்
வாரெட்டுஉங் கனதனத்தான் மருவுமிடப் பாகனுமே
மயங்கச் செய்தான்
காசெட்டுஉங் கருணையெறி பத்தர்புகழ் கீதமதாய்க்
கருஹர் வாழும்
பாரெட்டுத் திசைபரவும் வேங்கடசப் பையனெனும்
பாவலோனே.

ஸ்ரீ திருஞானசம்பந்தர்.

—

முகவரை.

இயன்மீர் யான் கல்லாதானுயினும் கசடறக் கற்ற செந் நாப்புலவர் பல்லோரது நட்பினுனும் அன்னவரது கல்வி கேள் யின் மிகுதியானும், ஆன்ம கோடிகளைக்காக்கும் ஆகிலை நாத னாது பேரருளினுனும், ஒழிவுறுங் காலங்களிற் சிவணடியர்களது சரிதங்களிற் சில கீர்த்தனங்களியும், சிவபெருமான்மீது பதங்கள் பாடியும் வருமென்னை யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்பு லோவி மகாவித்வான் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் மேற்கூறியகீர்த்தனங்களைக்கேட்டுவந்து தம்மூர்உபய கதிர்காமத் தல புராணத்தைக் கீர்த்தனங்களும்படி கேட்டவன்னங்களிருமுடித்துக் கொடுத்த பின்னர் இத்திருத்தொண்டர் புராணத்தையுங் கொத்தனங்களுமேன வற்புறுத்தினமையின் அவரது திருவாக்கைச் சிரமேற்கொடு இவ்வெறிபத்தாயனுரது திவ்விய சரிதங் கீர்த்தனமாய்க்குறி முடித்துக்கொடுக்கலாயினேன்

எனினும், கல்லாதாருரைக்குங் கவிதையிற் சொற் குற்றம் பொருட் குற்றமுண்டாவ தியற்கை யென்பதனை ஆன்ரேரிகமூது ஆதரிப்ப தன்னவர் பெருமைக்கோரணி கலமாக் கொண்டொழுகுதலினால் யானுமக்கல்லாதாரி லௌரு வனுதலி னெனது கவிதையினுறுங் குற்றங்களைனத்தினையும் பொறுத்தாதரித்தற்கா யிங்னம் வந்தனம் தந்தனன்.

இப்படிக்கு,

சு. வே.

—

திருஞானசம்மந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
திருக்கருவுர்த் திருவானிலைத் தேவாரப்பதிகம்
பன்—இத்தளம்

தொண்டெலாமலர் தூவி யேத்தஞ்சு - கண்ட வாருயி ராய தன்னமயர்
கண்டஞ்சுகருவுரு ஓானிலை - யண்டஞ்சுரு ஸீயு மன்பரே.

நிதியார்வினைந்தாய நான்மறை யோதி யாரோடுக் கூடவார்குழழுக்
காதினார்கரு ஒருஓானிலை - யாதி யாரடி யார்த மன்பரே.

விண்ண஼ுவாமதி குடி வேதமே - பண்ணுவார்பர மாய பண்பினர்
கண்ணுவார் கருவுருஓானிலை - யண்ணலா ரதியார்க்கு நல்லரே
முடியர் மும்மத யானை யீருரி - பொடியர் பூங்களைவேளைச் செற்றவர்
கடியுளார் கருவுரு ஓானிலை - யடிகள் யாவையு மாய வீசரே.

பங்கயம்மலர்ப் பாதர் பாதியோர் - மங்கையர்மணிலை கண்டர்வான்
கங்கையார் கருவுருஓானிலை - யங்கை யாடவரத் தெம்மண்ணலே.

தேவர் திங்கனும் பாம்புஞ்சென்னியின் - மேவர் மும்மதி லெய்த
காவலர் கருவுரு ஓானிலை-ஆவராயிய மொய்ம்ப ரங்கரே. [விள்லியர்
பண்ணினார்படியேற்றர் நீற்றர்மெய்ப் பெண்ணினார்பின்ற தாங்கு நெற்
கண்ணினார் கருவுரு ஓானிலை-நண்ணினார்க்கை யானு நாதரே [மியர்
கடுத்தவாளரக்கன் கயிலையை - யெடுத்த வன்றலை தோனுக் தாளினு
லடர்த்தவன் கருவுரு ஓானிலை-கொடுத்தவன்னருள் குத்த னல்லனே
உழுது மாங்கிக் தேன மாகிமா- கெழுது மாமல ரோனுங் காண்கிலர்
கழுதினுன் கருவுரு ஓானிலை - முழுது மாகிய மூர்த்திபாதமே
புத்தர் புஞ்சமனுதர் பொய்யுரைப்- பித்தர் பேசிய பேச்சை விட்டு
பத்தர்சேர் கருவுரு ஓானிலை-யத்தர் பாதமஷடந்து வாழ்மினே[மெய்ப்
கந்தமாச் பொழித் காழி னானசம் - பந்தன் சேர்கருவுரு ஓானிலை
கங்கையைச் சொங்க பற்றும் வல்லவர் - சிங்கையிற் ருயராய தீர்வரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

எறிபத்த நாயனுர் சரித்திரக் கீர்த்தவனி.

வினாயகர் துதி.

(இகைஞைடக் கண்ணி)

திருவாங்கிலையுறு பசுபதி தேவன் றிருவடிசேர்

பெருவாளெறிபத்தர் சரிதையைப் பேசுவதற்கே.

குருவாகிய நால்வாயொற்றைக் கொம்பானையின் முகத்தோன்
இருமாமரை மலர்த்தாளினை யேத்திப்பணிவேனே.

கீர்த்தனம்.

இராகம்-நாட்டை, தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

வினாயகா சரணம் கஜானன

அனுபல்லவி.

அநாதரக்ஷக ஆபத்பாந்தவ

அருணகோடிதே ஜோன்மய சின்மய (வினா)

சரணம்.

மூலாதாரமுழிகவாகன மோதகப்பிரியநாதா

நாலாகியமறை போற்றிய பாதா

நற்கருஞ்சூராங்கில வந்தசுந்தர (வினா)

கலைமகன் துதி.

(இ - ந - க)

பங்கேருகன் மனையாள் வெளைப்பணியாள் வெள்ளையுடையாள்
செங்காந்தளினிறச் சேவடி சென்னிக்கணிவேனே,

எறிபத்தாயனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

கீர்த்தனம்

இ-ம் சுருட்டி, தாளம் சாப்பு.
பல்லவி.

கலைவாணீயுன தினைமலர்க் கழல்வணக்கினேன்
அனுபல்லவி.

சலியாதேபாடுந்திறமை தர்னெனக்களிப்பாயே
வெள்ளோக் (கலை)
சரணம்.

உள்ளத்தைக்கொண்டுண்டுறங்கி ஒங்காரப் பிரளைவத்தின்
வள்ளலென் ஆம் பசுபதியை மனநினையாதிருந்துவான்
கள்ளனென் துகைவிடாது காப்பாயருள் பூங்பாய்
வெள்ளோயாடைடுகினையுந்தாயே வேவாடுயவாநத்துவாயே. (கலை)

நால்வர் துதி.
(இ - ந - க.)

சீகாழியன் வாகீசன் மெய்திகழ் சுந்தரன்முதலாம்
பாகார்மொழிதிருத் தெரண்டர்கள் பதமென்றலீக்கணியே
கீர்த்தனம்.

இ-ம் சங்கராபரணம், தாளம் ஆகி.
பல்லவி.

நால்வர்பதமலரே யெங்காரும் துதிப்பிரே
அனுபல்லவி.

மால்வராது மதர்வேல்விழி மாதர்மையல்புகுத்திடாது
காலும்வெஞ்சமக்கடவுள்பாசம் கட்டிடாது முட்டிடாது. (நா)
சரணம்.

இருஷினவாராமலோட்டும் ஈசனன்புமனாட்டும்
பரிவோடு முத்திவழிகாட்டும் பசுபதிமலரடியிற் கூட்டும். (நா)

எறிபத்தாயனுர் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

9

சபாபதி துதி.

(இ. - ந. - க.)

அலகைக்கென வந்துக்கிய வானந்த நடேசன்
இலகுக்கிரு மலர்ப்பாதங்க ளேத்தாதவ ரெவரே.
கீர்த்தனம்.

இ-ம் இந்துஸ்தாணி, தாளம் சாப்பு.
பல்லவி.

சபாபதியே சக தலாதிபதியே
அதுபல்லவி

சபாஷ்ய ஏருபாந்தியே காக்கக்கடனே யெந்தாயே (சபா)
. சரணம்.

அம்பலத்தாடிய பாதம் பணிபா நாயினேன்
உம்பரும்புகழுன் பெருமை யோதிடாத வாயினேன்
சம்பரணைச் செற்றவனைத் தடித்தவனே பெருந்தவனே
நம்பினேனுன் பாதமலரை நற்கருஜர் வாழ்பவனே (சபா)

முரு கர்துதி.

(இ. ந. க.)

மஞ்சேயெனுங்குழலாள் வள்ளிமகிழ்னன் அரிமருகன்
செஞ்சேவடிகளை நாளுமென் சிரத்தே யணிவேனே
கீர்த்தனம்.

இ-ம் காம்போதி, தாளம் சாப்பு.
பல்லவி.

ஆறமுகா பன்னிரு கையா
அதுபல்லவி.

சூரணைத்தடிந்த

சந்தரமெய்யா

சரணம்:

காணியேறுங் கண்ணுதற்குப் பாலனே கண்ணிவள்ளிக்குத்
தோளைணயுஞ் சோதியே துய்யகருஹ் வாசியே. (ஆஹ)

அலங்காரவல்லி சவுந்தராயகி துதி.

(இ. ந. க.)

அழகென்ப தோருருவாகிய வம்மானிருதர்னும்
புழுங்கமழலங் காரியின் பொற்றுமரைத் தாரும்
வழுவின்றி யெந்நாருஞ்சிர மணிவோர்க்கிரு வினைதான்
வருமென்று சொல்வாரும் மிந்த மகிழ்தினி அளரோ.
கிர்த்தனம்.

இ-ம் கல்யாணி, தாளம் சாப்பு.

பல்லவி.

நம்பினேனே யேழைஶனே வுங்கள்சீரடி
அதுபல்லவி.

தும்புருநாரதாதியர் போற்றும்
சுந்தரியலங்காரவல்லி யுங்கள்பாதம் (நம்)
சரணம்.

பாடத்தெரிந்தவனே பகவதி யுங்களைக்கொண்
டாடத்தெரிந்தவனே அருமழை முடிவினில்
தேடத்தெரிந்திடாத திகழைளிகான் நிதம்
நாடித்திரியுமெனை.நாடிவரந்தர. (நம்)

திருந்திதேவர் துதி.

(இ. ந. க.)

மழுவேங்கிய வானேன்பதம் மாருது சுமக்கும்
வழுவாதவெள் ஓற்றின்பத மலர்கண்மற வேனே.

எறிபத்தாயனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

11

கீர்த்தனம்.

இ-ம் கேதாரகெளாம் தாளாம், ஆகி.
பல்லவி.

வந்தித்தே னந்திதேவா வண்பதமலரை
அனுபல்லவி.

சிந்தித்தேன் பந்தவினை தீர்ப்பாய்
காப்பாய் செழுஞ்சிடரே
சரணம்.

(வந்)

ஆரணனீ நாரணனீ யாநிலையீசற் கானவனீ
ஷரணனீ பூசரனீ புகலுங்கருஷர் வாசனூனீ. (வந்)

. தலமகிழை.

(இ. ந. க.)

கொங்கேழ் சிவதலஞ் சொல்பவர் குறிப்பார்முதற் கருஷுர்
எங்கோன் பசுபதி வாழுந்திடும் இவ்வாநிலைதனையே.

பங்கேருகன் முதலாயினர் பணியுங்தலமெனலால்
எங்கும்புகழ்தல மற்றைய தெதுவென்று சொல்வேனே.

கீர்த்தனம்.

இராகம், பியாக்கடை. தாளாம், சாப்பு.
பல்லவி.

ஆகிலைத்தலம்போலே யிந்த அகிலத்திதுண்டேரமேலே;
அனுபல்லவி.

மாஙிலம் புகழ்ந்தேத்துங்	தலம்
மறைறயவர் தினம் வாழுத்துங்	தலம்
வானுறைறபவர் வணங்குங்	தலம்
மறைஷுவினில் வயங்குங்	தலம் (ஆகி)

சரணம்.

ஒருதரங் கருவுரென்பவர்க் குற்றிடாது பாசபந்தம்
இருவினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு மேற்றதெவர்க்குஞ் சொந்தம்
வரும்வரும் யுகங்களிலழியா வாழ்வடையது மாண்புடையது
நிரதமும் சிவசாம்பிராஜ்ஜியம் நேர்ந்தளிப்பது சார்ந்திருப்பது()

மூர்த்தி விசேஷம்.

(இ. ந. க.)

இடர்திர்ப்பவனடியார்களுக் கெம்மான் சிவ பெம்மான்
விடையான்புலி யுடையாவ்பெரு வினையேற்கரு ரூபாடயான்
மடைவாய்வருகடலோவனவருநறைமலர்த்தொடையான்
சடர்மானிமுடியான்பர் தொழுதெத்துஞ்சேவடியான்
வானுடுக் மண்ணூட்டரும் மகிழ்ந்தே யனுதினமும்
தானுடுமாநிலைமூர்த்தியின் சரிமூர்த்தியெங்குவாலே.

கிர்த்தனம்.

இராகம், காம்போதி. தாளம், ஆதி.
பல்லவி.

பசபதி மூர்த்திபோலப் பாரினிலொருமூர்த்தி
பஸடத்தோ விந்தக்கீர்த்தி.

அநுபல்லவி.

சகிதரமூர்த்தியவர் சங்கரமூர்த்தியவர்
விசிகங்தொடுக்க மகமேருவளைத்ததவர். (பக)

சரணம்.

ஆதியாய் நடுவுமாய் முடிவுமாயிருப்பவர்
அண்டகோடிகள்லாம் அன்னையாய்ப்படைப்
சோதியாய் விளங்கிடும் துய்யவர்மெய்யவர் [பவர்
சொல்லுங்கருவூநிலை நிலைத்திருப்பவர். (பக)

எறிபத்தாயனுர் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

13

தீர்த்தவிசேடம்.

(இ. ந. க.)

மேனுடி மூவருக்கையின் மேம்பட்டிடப்புணிதம்
தானேசெயும் பலதீர்த்தமத் தலத்தன்றியெங்குளதே.

அவையடக்கம்.

(இ. ந. க.)

புமேலவன் படைப்புக்கெதிர் புகல்கிண்ற குலாலன்
தாமேபடைத்திடும் பெறியது சாராததுபோலே.
வானேயெனுஞ்சமிழின்கடல் மகிழ்ந்துண்டவர்களின் முன்
நானேசொலப் புகுஞ்தேனிதை நன்றென்றுகொள்வாரோ
கீர்த்தனம்.

இராகம், கானடா. தாளம், சாப்டி.

பல்லவி.

பொறுப்பிரோ யென்பிழையை
புலவரெனும் பெரியவரே.

அதுபல்லவி.

மறுப்பிரோ உங்கள்சிறு மைந்தர்சொலு

மழுலீச்சொல்லை

(பொறு)

சரணங்கள்.

ஏடறியேன் எழுத்தறியேன் இலக்கணவிலக்கிய மறியேன்
பாடும்வழிபகர்ந்தறியேன் பதமறியேன் விதமறியேன். (பொ)
கற்காதானுயினும்யான் கருஞ்சாங்கிளையிசன்
பொற்பாதமடைந்ததொண்டர் பூஞ்சரிதம்புகலதுற்றேன் ()

MAHAMAHOPADHYAYA
— மஹா மஹா மஹா மஹா —

நாட்சேசிறப்பு.

(இ. ந. க.)

ஸ்தி வேஹு.

மாதங்தோறும்மும்மாரி வழங்கும் விளைவோபெருவாரி
காதும்வறுமையை யறியாதே களிக்குங்கொங்கெனும்
வளங்கேடை.

கீர்த்தனம்.

இராகம், தோடி, தாளம், ஆகி.

பல்லவி.

ஏங்குஞாடி னுலுமிட்கக் கொங்குநாடுபோலவளம்
தங்குஞாடு கண்டபேருண்டோ.

அநுபல்லவி.

அங்காராடுவங்கநாடு அந்தமாங்கவிங்கநாடு

துங்கநாடு தங்கநாடு சோழசேர பாண்டிநாடு. (எங்)
சரணங்கள்.

விளைவிற்குறை வில்லாநாடு வேண்டியபொருள் கிடைக்குநாடு
தலைவிற்கிறந்து விளங்குநாடு சத்தியங் தப்பாதநாடு. (எங்கு)
கொலைகளவுபொய் யில்லாநாடு கூரறிவேச ருதையுநாடு
கலகமின்றி வயங்குநாடு கருணைமாரி பொழியுநாடு. (எங்கு)

நகரச்சிறப்பு.

(இ. ந. க.)

அங்காட்டிற் கொருதிலதம்போல் ஆங்கிலையென்னுங் கருவூராம்
மன்னுமநகரத்தின்வளமை மகிழுவுரைத்தற்கென்வசமேர
கீர்த்தனம்.

இராகம், அமானு, தாளம், ரூபகம்.
பல்லவி.

கரூருர் நகர்போலே ஜிந்தக் காசினியிலுண்டோ மேலே.

அநுபல்லவி.

பெரும்பேறுள தானதினுலே

பேசப்புகுந்தனன் மாசற்றெருருக்காலே. (கரு)
சரணம்.

வானமளாவும்கோபுரங்கள் மேருமாமலை யன்னகொத்தனங்கள்
பானத்தும்வெண்சுவர்த்தலங்கள் விரிபாதலஞ்சேரகழுக்குழிகள்
ழுங்க்குங்கோயில்கள் பொன்னத்தும் வாயில்கள்

போசனச்சாலைகள் வாசனச்சோலைகள்
வானத்துருதவளங்கள் நிறைந்து வயங்கும்பெருங்கள்

எங்கும் புகழ்நகர். (கரு)

மன்னுமறையவர்தெருக்கள் பல மன்னருறைகள்ற
தெருக்கள்

துன்னும்பூவைசியர் தெருக்கள் மற்றும் சொல்லும்
வருணத்தார் தெருக்கள்

அன்னநடை மின்னரசியர் தெருக்கள் அல்குல்,

விற்கும்பொன்னையவர் தெருக்கள்
இன்னம்சொல்ப்புகின் எத்தனை தெருக்கள்
என்னிக்கைசொல்பவர் மன்னுக்குள்ளேயெவர்.

சங்கவென்பவர் பலபேர் சிவ சம்போவென்
ஞர்ப்பவர் பலபேர்

திங்கள்ஞுடியெனப் பலபேர் துதி செய்துமகிழ்பவர்
பலபேர்

செங்கையின்மான் மழுவுந்தரித்தோய் எனச்
செப்பித்துதித்பதில் முற்படுவர்பலர்

அங்கயற்கண்ணி யலங்காரவல்லியோ

டாடும்பரனே யென்றுடிடுவர்பலர், (கரு)

(இ. ந. க.)

அக்கோலக்கைலைக்கோவே இக்கோவென்றுப்பதுவே பீடால்
 அக்கோவென்று குயிற்கூடி மிக்கானந்தமுறக்கவும்
 மாஞ்சோலையும்வளர் பூஞ்சோலை மகரந்தம்பரவுஞ்சோலை
 தேஞ்சோலையும் தென்னஞ்சோலை திகழுங்திங்கமுகஞ்சோலை
 முப்போகம்னிலையும் செங்கெல் மூரித்தண்டேந்திய கன்னல்
 எப்பாரும் புகழுங்கருஹர் எழினகர்தன்னி விருப்பவரில்
 ஈயாதவரே யிலையென்றுல் இல்லாதவரெவரன்றிடுவேன்
 செய்யாதவரிலை சிவனடிமை சேராதவரிலை யவனடியை.

ஷடி வேறு.

அரசியல்.

இம்மாண்புடை யெங்கோன் பசுபதிவாழ் கருஹரைச்
 செம்மாண்பொடு செங்கோல் செலுத்திடுவான் புகழுச்சோழன்
 கைம்மா வுரிபோர்த்தான் கழல்கணமாயினு மறவான் [ன்
 செய்மாண் புளதொண்டர்களிற் சிறந்தோன் மிகத்தெனின்தோ
 உறையூருரைபவன் பற்றலர்க்கொரு கோளரியனையான்
 குறைவில் நிதியுடையான் தயையுடையான் தருகொடையான்
 குடாட்டவர் கொண்றுந் திறைகொளவேண்டியே கருஹர்
 தடமா நகர்வந்தான் பெருந்தானை புடைகுழு
 நதிவேணியின் பிறைசூடிய நாதன் பசுபதிவாழ்
 புதுவாலயம் புகுந்தான் சாண்புரிந்தான் இலம்புகுந்தான்
 மனுநீதியின்படியே முறை பிறழாதுதன் வளநா
 டனைவோர்களும் புகழும்படி யரசாண்டிடுநாளில்.

எறிபத்தாயனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

17

சரிதை.

கீர்த்தனம்.

இராகம், கேதாரகெளளம், தாளம், சாப்பு,
பல்லவி.

எறிபத்தரென்றேரு பெரியவர் இருந்தார் சருலுரில்
அநுபல்லவி.

கணபதிய சண்டற்கடியவர்கட் கிடர்புரிமோர்
ருறைதப்பிய ரெனவேயவர் முடிவீழ்த்துமே வடிவாளினர் (எ)
சரணம்.

அறம்பிறழாதவர் பசுபதி யடிமலர்களை நிதழும்
ருறைவின்றியே மனக்கோயிலிற் குடிவைத்தவர் சகமும்
நிறைமும்மலப் பெருவாசிதி நில்லாதவர் பழக்கின்
கரைகண்டவர் கறைகண்டனின் கழல்கண்டவர்க் கருங்
தொண்டவர். (ஏறி)

(இ. ந. க.)

சொல்லரிதாஞ் சிவபத்தருனே துய்யவர்மெய்யவர் பொய்யு
நல்லவராமெறி பத்தருறை நன்னகர்கரு ஒராந்திலையில் [நையா
மாமறையவர் குலத்தினிலுத்தோன் மறைகான்கும் மரசறப்
[படித்தோன்
சாமமறைப்பண்பாடுவதில் தக்கோன் தக்கோன் மிக்கோனே
ஆகியமாதவன் சிவகாமியாண்டா ரென்றிடு மந்தனைனே
போகியு மயனரிமுதலோரும் புகழுஞ் சைவத்தவமுதியோன்.
கீர்த்தனம்.

இராகம் தோடி, தாளம், சாப்பு,
பல்லவி.

சிவகாமியாண்டாரெனச் செப்புமொருவ ரிருந்தார்.

அனுபல்லவி.

பவசாகரங் கடந்தவரவர்
பசுபதிமலரடி நினைந்தவர். (சிவ)
சரணம்.

மாசிலாதமனத்தவர் மெய்யில் மருவுவெண்ணீ றிடுத்தவர்
ஏசிலாத வக்கமாலை யெத்தனையோ தரித்தவர்
பூசனைக்காமலர் பறிக்கும் பூங்குடலைகை பிடித்தவர்
தேசுலாஞ்சுடலத்தவர் நாளுஞ் செப்பும்பெரும்புகழ் மிக்கப்
[படைத்தவர். (சிவ)]

விருத்தம்.

நாதமடுக்குங் கடற்பள்ளி நளினமலரோன் முதலாய
வாதமடக்கித் தவம்புரியு மண்ணேனர் வின்னேனர்திதம்பணியும்
போதமடுக்கு மாநிலைவாழ் புலவராற்றுச் செஞ்சுடையோன்
பாதமலர்க்குப் பூமாலை பரிவிற்குடும் பெரியோனே.

(இ. ந. க.)

ஆறேறஞ் சடைமுடியரனார் அழலேறும் முக்கட்பானார்
நீறேறுங் திருமேனியனார் நெடுமால் விடையேறுஞ்சிவனார்.
பொற்பாதங்களிற் பூங்தொடையல் புரிந்தனிவித்திடலைவகறை
அற்புதலிற்பனார் சிவகாமியாண்டா ரெழுவார்நாடோறும் [யில்
குதந்திப் படித்துறையேகிச் சொல்லுமுறைப்படியே மூழ்கி
ஆதபனைளி திகழ் சிவகாமி யாண்டார் திருவெண்ணீறனிந்து
காலீக்கட னங்கனமுடித்து கடிகமழ் பூங்குடலைகள் துடைத்து
கோலீதுழைழுத்துத்தோலெடுத்து குறித்திடுநந்தனவனமடுத்து

புட்பவிதி. கீர்த்தனம்.

இராகம், தேசிகதோடி. தாளம், ஆதி.
பல்லவி.

பூசனைக்காகாமலரே புகலக்கேண்மினே.
அனுபல்லவி.

நாசியினுன் முகந்தமலர் நள்ளிருளிற் பறித்தமலர்
நவிலுமெச்சில் தெரித்தமலர் நடக்குங்காலில் மிதித்தமலர்.
சரணங்கள்.

மழுவுடையான்றனக்கென்றே வைத்தநந்தவனத்துமலர்
மாண்புறுமுத்தமமலராம் வனத்துமாமலர்
பழித்திடுமத்திமலராம் பாரிலுள்ளோர்த்தமக்குமலர்
பரிந்தனியவளர்த்தமலர் பகரிலதமமானமலர். (பூச)

எருக்கிலையாமணக்கிலையிலெடுத்தமலர் வெடித்தமலர்
ஏச்சம்பட்டமலர் சிலங்கியேறிச் சென்றமலர்கள்
முறுக்குளதாயினும்புடவை முடிந்தமலர் விழுந்தமலர்
முகிழ்த்திக்கரம் பொதித்தமலர்முழ்க நீரிலாழுத்தியமலர் ()
உடல்கழுவாதெடுத்தமலர் உதிர்ந்தமலர் சிறைதந்தமலர்
ஒங்குமரும்பிலெடுத்துபூத்து ஒளிகொண்மாமலர்
மடலவிழுந்துதே தன்பருக வண்டுகிண்டிவந்தமலர்
வைத்துதலையிலெடுத்தமலர் மாசுறும்புழுக்கடித்தமலர் (பூச)
விருத்தம்.

இக்காலத்திமலரென் றியம்புகின்ற புட்பவிதியினிதறிந்தோர்
அக்காலத்தம்மரல்லா தெடுப்பரோ யானே னறைதல்வேண்
டும் - செக்கோலச் சடையார்க்கு மம்மையர்க்கும் விநாயகர்க்கு
ஞ் சிரமாறுள் - வக்கோல வறுமுகர்க்கு மற்றை மற்றைத்
தேவருக்கு மலர்கொய்தாரே.

கீர்த்தனம்.

இராகம, இந்துஸ்தாணி காப்பி. தாளம், சாப்பு.
பல்லவி

அலர்பறித்தார் சிவகாமி யாண்டரெனும் பெரியவரே.

அதுபல்லவி.

மலர்பறித்தார் பசுபதீசர் வனசமலரடியிற் சேர்க்க (அல)
சரணம்.

சேங்கவிரோணேழுவதன்முன் செவ்வரிமதுருக்வதன்முன்
பங்கமிலா மற்றையோர் மலர்பறிப்பதற்குப் புறப்படுமுன் ()
துப்மலிருமல் கொட்டாவி சோர்வுகாட்டு நெட்டுயிர்ப்பு
அம்மலர்களிற் பட்டிடாது அடக்கிவாயைத்துணியிற்கட்டி ()
(இ. ந. க.)

பறிக்கும்பறிக்கும் பன்மலர்கள் பரிவுடனேபெருங்குடலைகளில்
நிறைத்துநிறைத்தா நிலைகோயில் நேர்வாரோரிடத் தேயிடு
[வார்

மாசுறுமாமலர்களோநிக்கி மற்றுளமலர்களையேதேக்கி
தேசுறுமண்பெனும் ஒக்கொய்து திகழ்மனமெனுநாரிற்
[கோத்து

தொடுப்பவர்போலக்கரமலால் தொட்டுவகிர்ந்தாரதனால்
தொடுப்பாரின்டை தொடையலெனச் சொல்லும்பலபல

[வகைசெய்து
அதுக்கலப்பூச்சைகட்கும் ஆங்கிளாதற்கேயேற்கும்
சிதூகால்வண்டிமிருங்கொடையல் செய்துகொடுத்தேவரு
[நாளில்

மாநிலமெல்லாம் கொண்டாடி முகிழ்நவஶாத்திரி யெனுங்கிருநா
தானதுவந்திடப்புகழ்ச்சோழன் தன்ன கரலங்கரித்தனரே. [ஞ

கீர்த்தனம்.

இராகம், சஹானு, தாவும், சாப்பு.
பல்லவி.

பட்டணம் சிங்காரஞ் செய்தாரே திருவாந்திலை
அதுபல்லவி.

அட்ட திக்கெலாமிவன் புகழ்பாட அந்தரத்தவர்வியந்துகொண்
அட்டலக்குமிகளும்நடமாட ஆந்தோதனருளாதுசீட [டாட
சரணம்.

மகரதோரணங்கள்	நிறை டிறைகாட்டி
வாழைகமுகுகண்னல்	வாயிலில்நாட்டி-
சகமகிழும்புவிக்	கோடிக்கணைட்டி-
தமனியமேயன	ஒவியந்தீட்டி (பட)

(இ. ந. க.)

அவ்விந்திரன் நகரோ மலரமரங்கணனகரோ
மைவந்திடுதிருமேணியன் வாழ்கின்ற நன்னகரோ.

கைமேலொழு மானேங்கிய கறைகண்டனைக்கோ
எம்மானுடனேநட்டவ னிருக்கின்றபொன்னகரோ.

என்றென் றழைவுகங்களு மேழில்கண்டுகொண்டாட
நன்றெருங்றியதிருவாந்தை நகரான்புகழ்ச்சோழன்

அகிலம்புகழ் நவராத்திரியா மொவ்வெராருங்களும்
மிகவும்புகழ்பெற வைபவம் விரோவித்திடுநாளில்.

நவமித்தினமே யெய்திட நகரத்தவ ரெல்லாம்
பவனித்தெரு வழிவந்தனர் பலபல்லியுமொவிக்க

ஷஷி வேறு.

பட்டத் துற்றமதக்களிறைப்பாகர்கொணர்ந்தாம்பிராந்தியில்
விட்டுத் துப்புறவேகமுனி விதவித மாயலங்களித்து
பக்கத்திருவர்னின்றவரப் பாகரிலிருவர் மேற்கொள்ள
மிக்கப்பெருமைம் மலைபோலே வீதியினிற்புறப்பட்டதுவே.

கீர்த்தனம்.

இராகம், கல்யாணி. தாளம், சாப்பு.

பல்லவி.

பட்டவர்த்தனம் புறப்பட்டது பாரீர்.

அனுபல்லவி

அட்டகிக்கயங்களல்லியோட அந்தரத்தவர் வியங்துநாட
மட்டரும்புகழ்ச் சோழன்பெரும்புகழ்
மன்னும் விண்னும் உள்ளவரையிலும் நீட
(பட்)

சரணம்.

வைக்குமதி யொவ்வான்றுக்கு மாநிலம்வளைந்துநெழியுதே
மலையினும்பெரு வரைவங்ததென வளர்ந்துமிருக்குதே[மேரு
மைக்குலமுகில்லியி படும்படி மழைக்கை தூக்குதே, பெரு
வாரிதியுடைந்து வந்ததுவோவென மதசலம்வருதே

கைக்கடங்காமல் பாகர்ததவரிக்க

கண்டுநமனும் நடுங்கிப்போயோளிக்க

தைக்குமோசை யண்டஞ் செவியடைக்கத்

தண்ணளி யாநிலையப்பன் சந்தோஷிக்க (பட்ட)

(இ. ந. க.)

காதாலுழிக்கால்வாவும் கண்ணுற்செந்திப்பொறிதாவும் [துவே
தீட்டதோ வருமென்றெவரும் திகைத்தோடத்தெருவந்த

பேரிமுழுக்கங் குழலோசை பிடிசங்கார்வத்தோடவ் ஏர்
வாரியலும்முளைமடவாரும் வருகும்பவனிக்கெதருவழி யே.

சாமரைபோடத் தண்குடைநீழுற் றங்கியேகரிபரித்தீத்ரேறி
தாமரைமலர்க்கையினங்குமர்ச்சிராய்வருமத்தெருவழியே
மதவெற்பம்போல் மால்யாளை மருண்டதுவென்னவெருண்
கதைவாள்தண்டங்கொடுபாகர் கரிமத்தகமிதேமோதிடோட
அடக்கமுயன்று மடங்காமல் அந்தெருவழியேவருங்காலை
மடக்கவிழுந்தமலர்கொய்து மறையோன்சென்றுன்தன்முன்

—

[னே

கீர்த்தனம்.

இராகம், சங்கராபரணம். தாளம்; ஆதி.
பல்லவி.

வந்தார் சிவகாமியாண்டார்
மலரெடுத்துத்தே வாலயம்புக
அருபல்லவி.

மந்தாரைகொன்றைமருவு மருக்கொழுங்
துந்தாமரைமகரந்தம்பெருகிய
குந்தம்விரிந்தசுகந்தாஜமும் செவ்
வந்தியும் குவிளமுங் குருந்தங்கொண்டு (வ)
சரணம்.

தாதவிழும்மாதுளை சம்பகங்கல்லாரம்
போதவிழும் நீலம் பொனியசோகஞ்சுதம்
பாதரிபொன்னலரி செவ்வலரியோ
டேதமிலாமலரேந்திய தண்டோடு (வ)

(இ. ந க.)

குடலீகலைப்பார்ப்புக்கொம்புக் கொண்டுமுன் செலும்
 [மறையோளைத்
 தடங்கொள்ளுமூச்சையாற் பிடித்துத்தானக்கரிமலர்சின்தியதே
 விருத்தம்.

மறுமலர்க்கு லைச்சிதைந்திடப்பறித்து
 மதகரியகலலுங்கொண்டர்
 புதைபடுங்கண்ணுய்ப் பிறந்தவன் கைக்கோற்
 போக்கிய போதவன்மனம்போற்
 பதைப்பதைத்திட்டார் பாரினில்வீழ்ந்தார்
 பண்ணுவதற்கிலரானார்
 மதியொருவாறுதேறினுரைமுந்தார்
 மாண்மதயானையின சென்றார்.

ஆக்கடா.

இராகம், கேதாரகளௌம். தாளம், ரூபகம்.
 துடர்ந்தேகினூரங்கத் துதிக்கையானையைப்பற்ற
 அடர்ந்தேகினூரங்கோ வங்கேதா சிவனேயென்று (துட)
 கீர்த்தனம்.

இராகம், சங்கராபரணம் தாளம், சாப்பு.
 பல்லவி.

ஏங்குபோகிறுய் நானுளையேன் விடுவேன் மதகரியே
 அநுபல்லவி.

திங்கள்சூழிக்காமலரைச் சிதறிடதறியெறிந்து நீயே (எங்) சரணம்.

சோழனிடத்துற கொழுப்போ தொந்தரைசெய்வதில்விருப்
 பூழிக்காற்றுபோலநீயேன் ஒடுக்கிறுய் வாவா இப்போ [போ

வழூப்பார்ப்பான் வெறுங்கையனு என்னிப்பாரோர்தண்டு
[எனு]
தாழூமுள்ளுக்கள்சமூயல்தா ஊழுண்டோவிடுவேனே (ஙங்)

விருத்தம்.

கைகொண்ட வென்றண்டிற் சஞ்சியன்றே கால்கடுக்க
ஒடுகின்றும் கனவயிற்றுப், பைகொண்ட மட்டி ஒண்டு புகழ்ச்
சோழற்குப் பகைகாணி லென்செய்வாய் பாவிநீயே, மைகுன்
றமதுபோல உயர்ந்திருந்தும் மாமறையோன் றருமலரைச் சிங்
தியேகல், செய்கின்ற வறங்களிலைஞ்றும் நினைத்துச் செய்தா
யோனின்னறிவு செப்பொனுதே.

~~~~~

கிர்த்தனம்.

இராகம், தோடி. தாளம், ஆகி.

பல்லனி.

புத்திகெட்ட மதகரியே போகாதேநில்லாய்
அனுபல்லவி.

சத்திகெட்டதோ அச்சந்தானே உண்மையைச் சொல்லாய் ()
சரணம்.

வீரமிலையோ யுனக்கு வேந்தனிட்ட கட்டளையோ
தூரவேகில் செய்தகுற்றம் தொலையுமென்று செல்கிறுயோ ()
விருத்தம்.

தடுக்குமூயலாதொரு கைம்பெண்டடவிளைனர்த்த தனயனென்ன
லெடுக்குமலரைச் சிங்தியேகல் வழக்கோ விததகுமோ
தடுக்குமூயலுங் குருக்கினமே தூங்குக்கொழிலே யிருப்பிடமா
யடுக்குமூயக்கு மதன்குணமே யங்கேஷங்த தறியேனே.

கிர்த்தனம்.

இராகம், சுருட்டி. தாளம், ஆசி.
பல்லவி.

எங்குஒடினுலூமுனீஸ் யேன் ஸிடுவேங்மதகரியே
அநுபல்லவி.

சங்கரர்க்குத் தந்தமலர் தண்ணீர் கிஞ்சியது லே (ஏங்)
சரணம்.

வைகறையிலெழுந்து நிதம் மதுமலைக் கொய்து கொய்து
பெய்க்குடலீகளைச் சிதைத்துப் பெருமையாக ஸி யித்தனம் (ஏ)
விருத்தம்.

அரசிலையோ அரசாணையிலையோ யன்பராரிலையோ ஊரி
லையோ அடியேன்றந்த - பிரசமலர்க்குடலீகளைப் பானியாளை
மிடிங்கியதற்கேண்ண்று பேசுவோர்கள் - புரசனாரில் யாரே ஜு
மிலையோ வழைபுலம்புமொலி யாவர்செவி புகழுமில்லை - விரிச
டையாயா; கலையில் ஈளங்குகின்ற வெள்விடையா யென்னை
ன்று விளம்புவேனே.

கிர்த்தனம்.

இராகம், தோடி. தாளம், ஆசி.
பல்லவி.

முறையிலையே கேள்வி முறையிலையே
முதுமறையவ னமுகுரவினுக் கொருமனு (முறை)
அநுபல்லவி.

காறைமிடற்றெந்தாய் கவனமொடிந்த
மறையவன்றந்த மலர்கரிசிந்த (முறை)
சரணம்.

இந்நாள்நியேன் இடரென்பதையே
என்னேவின்றைக் கெதுவேதகரியேன் (முறை)

விருத்தம்.

சிகைதடி முடிந்திட்டு உடைவிசித்துக் திகழ்பஞ்சகச்சத்தை
பிறக்கிக்கட்டித் - தொகைபட்டவீரமெல்லாம் வாயாற்பேசிச்
சொல்லாத ரோஸ்லெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு - பகைபட்ட
பேரைக்கண்டோடுமெங்கள்பார்ப்பார்போல் வெறுங்கையானே
பாராயென்று - மிகைபட்டமதவாணை பின்னேயோடிமெலிலு
ற்றூரத்தொண்டர் கலிவுற்றூரே.

விருத்தம்.

ஒடினூர் யானைகூட உருகினாருடல் விபரப்ப
வாடினூரதனைக்கொல்ல வகையிலராக்கின்று
தேடி னூர் துணையிலார்க்குத் தெய்வமே. துணையென்றெண்ணி
நாடினூர் பசுபதிசர் நன்மலரடிகண்மாதே.

ஆனந்தக்களிப்பு.

ஒருஊரும் கானுதகாக்கி - காண - வுற்றதர்குப்பசுபதி ஸீயே
தறுகண்யானைகயோச்சி நான் தந்தமலைப்பறித் [சாக்ஷி
[தெறிந்ததே சீச்சி

உனக்கென்று மலர்கொணர்க்கேனே - நான்

ஒன்றிலும் தப்பிதம்செய்தறியேனே.

கனற்குன்றமாய் வளர்ந்தோனே இந்தக்

காரணம்வாய்த்ததற் கென்செய்குவேனே:

முப்புரமெரித்த முக்கண்ணை இங்கு

முறையிடுமேழை யைக்காத்திட நன்றை

தப்புறமிஞ்சிடவொன்னு தைய

அரகரபசுபதியே அந்தி வண்ணு.

விருத்தம்.

அன்றுமாறனை யெரித்தகனற்கண்ணை வேண்டிலேனையானின் முன் - சென்றவாறனமுறித் தகரமல்லர விரும்பிலேன் நிரிபு ரத்தோர் - கன்றநாரண நாமத்தாலெய்த பகழிதரக்கருத்திற் கொள்ளேன் - இன்று வாரணமெய்ய நமன்பட்டபதமல்லர யிச்சித்தேனே.

கீர்த்தனம்.

இராகம், பியாக்கட. தாளம். சாப்பு.

ஏழூக்கிரங்கிவாராய் இன்னேர மின்னருள்தாராய்.

அதுபல்லவி.

வாழூக்கமுகஞ்சோலீசுழ வாழுக்கருஹ்ரோய்கண்பாராய் ()
சரளாம்.

உனது தொண்டருக்குள்ளே நடவடிக்கை எனக் குவந்தருள்புரிவாயென்றடிக்கடியேன் சொல்லவோ மனதுவல்லையோ வந்தொருவார்த்தை சொல்லக்கோபமோ வருந்த வருந்த வருமமோ என்வள்ளுக்கிது தருமமோ.

விருத்தம்.

நச்சரவிற்கொடியவனேநஞ்சினிலும் கடுவளனே நன்மலர்க்கை வைக்கமழுப்படையினிலும் மெரிகுணத்தில் வல்லவனே வரதா நின்பால்-தைச்சமனமுடையவன்மே லேன்கிருபைசெயவில்லை சாற்றுயென்றும் - பச்சைமயிலுமைபாகாவிடவாக திருக்கருணைபாராய் வாராய்.

கீர்த்தனம்.

இராகம் - எதுகுலகாம்போதி - தாளம் ஆகி.

கண்ணிகள்

அங்கோவினைபேணமுக்கண்ணீரோ ராரூப்புபெருகியும்வாராதே சிங்தாகுலமும்தீராதே செய்வது நியாயமோபகுபதியே

தாழாவினையேன் றருமாமலரைச் சதிசெய்வாரன மேற்கிருபை
வாழாதிருப்பதுதகுமோ தகுமோ வாராய்வாராய் பசுபதியே.

வேதன்காணுமுடியாய்திலைமேல்விமலன் காணுவடியாய் நெடி
[யோய்

குதொன் றறியாச்சிறியேனிடரைத் தொலைப்பாய் தொலைப்பா
[பசுபதியே.

அஞ்சா நெஞ்சத்தவனை யிவ்ளூர் அரசன் விட்டமதக்களிற்கு
நெஞ்சம் புண்ணுய் நொந்தேன் நொந்தேன் நேராய் நேராய்

[பசுபதியே.

விருத்தம்.

கண்கொடுக்க வேடனல்லேன் கடி மணங்க கண்ணிதரமணமில்
லேன் கடவுள்வைகைத் - தண்துக்கப்பரிசுவிக்கும் வதியல்
லேன் தலைமகளைச்சரஹமத்துதவததக்கொனல்லேன் பண்கொ
டுக்குமறைபாடும் பார்ப்பானென்று பகவ நீயருள்சுரங்துபாரா
யாகில் எண்கொடுக்குமலர் போனவின்று பூசைக்கென் செய்
வேணன் செய்வே னென் செய்வேனே.

கீர்த்தனம்.

இராகம், கானடா. தாளாம், ஆதி.

பல்லவி

தேவசங்கரனே மஹா தேவசங்கரனே

அதுபல்லவி.

தேவசங்கரனே சிவனே சிவதாவரந்தருவாரிதியே
தூவருந்திருமாலயலுங்துதியே வழங்குபாராபானே (தே)
சரங்கம்.

பாலசங்கிரசேகரனே : கடலைமுங்டகிருபாகநே.
ஸிலகண்டநிரந்தரனே வருகாலகாலனேகந்தரனே. (தே)

வாரணத்துரிபோர்த்தவனேசக காரணத்தவனே தவனே
ஆரணத்துறைமேலவனே பரிசூரணத்திலும் சூரணனே (தே)
விருத்தம்.

இனம்பிரிந்த மான்போலுக்கனியே நின்று எங்குகின்றவேழை
யின் மீதேனில் னேரம் - மனம்பிரிந்ததையையோ சொல்வா
யைய மானுடையாய் மழவிடையாய்மலர்பறித்துக் - தினம்பு
ரிந்தத்திருத்தொண்டிற் குற்றமொன்றும் செய்தறியேன் செய்
தோரைச்சேர்க்கேனல்லேன் - கணம்புரிந்துழூசையின்று தாழ்
க்காதெல்லைக்காத்திடுவா யாநிலைவாழ்க்கருணைத்தேவே.

(இ. ந க.)

தந்தாய் சிவதாயே சிவதா தனிமுதலேகிவதா சிவதா
வந்தாள் சிவதா மருவாக்கொன்றை மலர் முடியாய் சிவதா
கீர்த்தனம். சிவதா.

இராகம், ஆனந்தபைரவி, தாளம், ஆதி. கண்ணிகள்.

மனதார மலர்பறித்துக்	கொண்டுவந்தேனே
வழிமறித்தேபாவியாளை	சிந்தநொங்தேனே
தனதாநின்றுண்மலர்க்குச்	சாற்றவந்தேனே
தருகண்யாளை சிந்தமனம்	தளர்க்குநொங்தேனே (ம)
ஐயடின்றுவ்தொண்டனன்றே அராஹரா சம்பீரா	
ஆதரிப்பாராருமின்றி யலைகிறேனிப்போ	
வையமெல்லாம் புகழ்படைத்த வஞ்சிவனத்தேனே	
மாலயனுகியர்கள் தேடும் மலர்பதத்தேனே.	(ம)

ஆட்டவைப்பூடனமா யணிந்தமெய்யனே
அன்பனைகைக்கவிடாம லாள்வாயையனே
வாடுமெனியோற்குத்தவ வரலரகாதோ
மங்கைபாகாயிந்தவேளை வருமாம் தானேதோ.

எறிபத்தநாயனுர் சுரித்திரக் கீர்த்தனை.

31

விருக்தம்.

நஞ்சுடைய கடலூலியினுலோ சென்னி நாடிய கங்கையினுர்
வத்காலோ வந்தாள் - து ஒஞ்சி டு முட்பாக்தோர்களிரைச்ச
லாலோ தும்புருநாரதர் பாடுக்கீதத்தாலோ - அஞ்சுவிசெய்
தொண்டரிடுமரவத்தாலோ ஐபாந்தங் காதுசெனிடாகியின்று
கெஞ்சுக்கின்ற வேழமூகுரல் நின்செவிக்குக் கேட்காமற் போச்
சுதோகிளத்துவாயே. —————

விருக்தம்.

அம்பலக்கிலாடியதா லஹுக்கிட்டாயோ அவண்ரொடுசமர்
செய்தாசவித்திட்டாயோ - ரேப்பதுமழுகப்பாவையிடத்திற்
மாகு செவ்றகினுற சோங்கதாயோ தென்னவர்கோன் - வம்ப
டியில்லோதாயோ வானேஞ்சுமந்தன் வாங்குவில்லானேந்தா
யோ வாராயென்று - நம்பிமளியேன் கூவனிடத்தைவிட்டு
நகராமலிருப்பதுவநியாயந்தானே.

(இ. ந. க.)

என்றேறியபுகழ் சிவனடியாரங்கிடு கூக்குரல்கொண்டொரு
தூதன்

சென்றேறியபுகழூற்பத்தர் தஞ்செனியிற் சொல்லியதே
யென்ன

அன்றேறியவக்கணமே வாள்கொண்டங்கிடர் செய்பவர்
கலீதிநரே

கொண்றேறியபுகழ்ப்படைக்கும் தொழிலர் குடிகுதித்தேஷ்
வந்தனரே.

கீர்த்தனம்.

இராசம், இந்துஸ்தான் காப்பி. தாளம், சாப்பு.
பல்லவி.

அஞ்சேலஞ்சேலைய நெஞ்சங் தடுமாறி யாகம் நோகா
தீரிங்கடியேன் வந்தேன் வந்தேன்
அநுபல்லவி.

செஞ்சேவடிசரணஞ் சரணமிடர் செய்தவராரையா செப்பிடு
வீரையா. (அஞ்)
சரணம்.

மன்னரிமூத்ததோ மற்றவரிலெவரின்னல் விளைத்தாரோ
இன்னதென் மேழைக்குச்
சொன்னவுடனே மழுக்கொண்டவர்தலை தூக்கிடுவேனுயிர்
போக்கிடுவேனையா. (அஞ்)

(இ. ந. க.)

இத்தகவாப்பெருவாளைறிபத்தரியம்பிய மொழியைக்கேட்ட
[லுமே
சித்தமுறுங்கலி தீர்த்தாரெனவே செப்பிடுவாரவரப்பொழுதே
வித்தகனெங்கோன் ஆங்கிலாதன் விரிமலரடிகட்கேநிதமும்
புத்தியுடன் கொண்கும் நறைமலரைப் பாராண்டருளும் புகழ்
[ச்சோழன்
புட்டமுதக்களிறுக்கிரமாகவே பாகர்களுடனே வந்தென்னைத்
தொட்டுமெலர் சிங்கிப்போயதுயின் தொடர்ந்தேனதனுடன்
[தொலைதூரம்

நெட்டினையோ மலூபா பொருவரையோ நீண்டி கோல்கள்
பூனைக்கத்தெக்கன

வெட்டெனமானே மனமொவன்று விரைங்தோடியதென்
செய்வேனே.

விருக்கம்.

பாமிரமறைகட் கெட்டாப்பண்ணவன் பதமலர்க்குத்
தாயவனெடுத்துவரக் கசதைத்தருடுக்கடன்னை
மாயிருஞ்சாலங்காக்குமன்னாவன்கரியோ சிந்திப்
போயது வென்னா செதிப் பொறியெழுக்கண் சிவந்தார்.

கோத்தனம்.

இராகம், முகாரி, தாளம்; சாப்பு,
பல்லவி.

காட்டில் திரியுமிநத் யானையா மலர் சிந்திப்போவது
அ காபல்லவி.

நாட்டி ற்றிரியும் மன்னரிடும் நல்லுணவால் உடல்கொழுத்து
மேட்டியென்று மன்னைந்து மேவுந்திறனை யானறியேனே ()
சரணம்.

தானேதன் தலையில் மண்ணைத்தட்டிப் போடும்புத்தியினால்
வானேயெனும்வாயிலுமன் வகநுவிழுத்தேடிக்கொண்டது ()

விருத்தம்.

மாரணையெரித்தபோதும் மறலியையுதைத்தபோதும்
காரணமதில்கள் மூன்றும் கனலெழுச்செய்தபோதும்
நீரணிசடையினற்கு நேர்ந்தவெங்கோபங்கெந்தி
யோருருவாகிப் பத்தருருவெடுத் தென்ன நின்றூர்

ஆழியினெழுந்ததீயோ உக்கிரஹருவந்தானே
ஆழியினெழுந்த ஆலகாலமோ அரசன்விட்ட
தாழியின்வயிற்றுயானை தன்னுயிர்போக்கவிந்த
நாழிகைதனிலுதித்த நமனெனும் வடிவந்தானே.

(இ. ந. க.)

என்றென்றங்கங்கிருந்தமாந்தர் இன்னணமோதவ்வெறிபத்தர்
கன்னென்னுசினராய் யானையின்பின்னே கடிதேகிக்கொண்டிது
[சொல்வார்.

கீர்த்தனம்.

இராகம், தன்னியாசி. தாளம், ஆதி.
கண்ணிகள்.

ஓடுகின்றமக்கரியே உன்வலியுமென்வலியும்
ஆடுகின்றவமரிலே கண்டறிகுவோம் நில்லாய்
வாடுகின்ற மாமறையோன் மலர்சிங்கியகரவலியும்
நாடுமென்கவாள் வலியும் நனிகாண்போம் நில்லாய்
உனைவளர்க்குமன் வலியும் ஓட்டுகின்றபேர்வலியும்
இனமறியக்கண்டிடுவோம் ஏகாதே நில்லாய்

கீர்த்தனம்.

இராகம், பூரிகல்யாணி. தாளம், ஆதி.
பல்லவி.

நில்லு நில்லு மதகரியே இது
நேர்மையாமோ மதகரியே.

அதுபல்லவி.

சொல்லு மாதவன் கொணர்ந்தது மலரைத்
தூற்றிச்சிங்கியதி லேற்றமாமோசற்று

(க)

எறிபத்தாயனர் சரித்திரக் கீர்த்தனை,

35

சரணம்.

நால்வகைப் படையிலோரினத்தனுய
நடுவனின்று சமர்பொருது நீ
கால்வருந்தமறையவனுக்கஞ்சி வெரிந்
காட்டியோடுவது மேட்டியாமோசற்று (நி)
விருத்தம்.

காற்றினங் கடிதினேருங் கடகரியதனைக் கொல்லுங்
கூற்றெனக்கைவாளேந்திக் கொண்டெறிபத்தரேகி
நாற்றிசை யெங்குங் கீர்த்தி நண்ணிடத்துதிக்கைபற்றி
யாற்றிருஞ்சினத்தீழுளவதனுசெய்தாரதனுசெய்தாரே.
கீர்த்தனம்.

இராகம், செஞ்சருட்டி. தாளம், ஆதி.
பல்லவி.

யானையைத் தடிந்தர் பெருவாளரி பத்தர்
அனுபல்லவி.

மானையேந்தியகரத்தர் மலரடிமறவாச் சித்தர் (யானை)
சரணம்.

கோடையிடிபோலவது
கூச்சவிட்டலறக் கடல்
தேடியோடியது வெள்ளக்
செங்குருதி வட வரை
நாடி வேரறுந்து வீழ்ந்த
தோவெனவிழுந்தததை
நாடினவரச்சங்கொடி
வாடியே யுடல் நடுங்க. (யானை)

விருக்தம்.

கோடையிடி யெனவல்றியானை வீழுக்
கொண்டசின மாருதுபாகமோடும்
கூடவருமிருவரையுந தழிநது வீழ்த்திக்
குவலையத்தி விழுந்தவர்கண படைத்தாற்போல்.

ஆஷங்கின் ரூ ராந்தகக் கடலிலாழுந்தார்
அங்குநின்றுரின்னமு மென்னுமேரவென்று
வரடியவரவர் வாயில் வந்தவெல்லாம்
வழங்குவார்மன நொந்து புழுங்குவரமே
கீர்த்தனம்.

இராகம், சாமா. தாளம், சாப்பு.

கண்ணிகள்

ஒருநாளுஞ் கானுக விபரீதங்களைக்காண
அற்றதேனின்தென்பார் சிலபேர்கள்
தாரையானுமன்னவன் தலையானை பட்டதே
தன்னங்கக் குறைவென்பார் சிலபேர்கள்
பாஶாதபரிதாபம் பார்த்திடக்கண்கள் செய்
பாவந்தானே நூலெவன்பார் சிலபேர்கள்
வராதபெரும்வசை வந்ததே யிவ்வுர்செய்
மாபாவதீமதன்பார் சிலபேர்கள்.

கெஷல்லாகூழி யற்சிமனவறியாத குணக்கீட்டன்
கெந்டானேவாளென்பார் சிலபேர்கள்
வல்லாருஞ் கூடிநாமிவிவைனப் பிடித்துச் செல்வோம்
ஏந்தல் மூண்டேவா யென்பார் சிலபேர்கள்.

விருத்தம்.

மடியாது வரம்பெற்ற மார்க்கண்டனேயோவிம் மறையோ
னென்பார் - படிமீதுவிழுந்திறங்க நமனேயோவிப்பகடுபாரீ
ரென்பார் - அடியர்க்குவருமிடனைத் தீர்த்தாளுஞ் திருக்கட
லூரானே யிந்த - விடனேகியெறிபத்தத் திருவருவம் படைத்
தானே இயம்புகென்பார்.

முதக்கவண்குடையரசு முனியாது விடுக்கினு நம்முக்க
ணைம்மான் - கைத்தலவெம்மழுவேலுங்கட்கனலேலும் மிவ
ளைக்காயாமற்றான் - வைத்திடுமோ வைத்தாலும் வானைரகம்
விடுத்திடுமோவாய்மையில்லாப் - பொய்த்தமனக் கள்வனங்
தோ கொலைத்தொழிற்செயில்வேடம் பூண்டானன்பார்.

சொல்லாருஞ் சிவனடியார் கொலைத்தெழிலும் புரிவரோ
சொல்விரென்பார் - வல்லானேநுபுனியரசன் மதக்களிறும் பாக
ர்களுமாண்டதற்குக் - கொல்லாது விடுவனே விட்டாலுஞ்
செங்கோற்குக் குற்றபென்பார் - அல்லாமலைவன் விளைதாவை
ப்படியோ யாமொன் றுமறியோமென்பார்.

(இ. ந. க.)

அங்கரத்தவர் பல்லோரும்

அவசவர்வரயில் வந்தவெலாம் .

சொன்னயமென்பது பாராதே
தூட்டைநூட்டை செய்காலை.

உற்றலரிற் சிலரசனிடம்

உற்றதுரைக்கச்சென்றனர்கள்

மற்றவரிற்கிலர் பாகர்களின்

மனைகளிடைசென்றே தினர்கள்,

ஒதிய சொற்கேட்டுப் பாகர்
ஒண்டெடாடியார்கள் மனநொந்து
ஒதியவிழ்ச்சிடவே யோடி
ஓலமிடும் வகையென்னென்பேன்.

கீர்த்தனம்.

இராகம், காம்போதி, தாளம், சாப்பு,
பல்லவி.

ஆவித்யே இந்த வினைக்காளாக்கினையே
அனுபல்லவி.

பாவியிவனுலெங்காஞும் பரிதவிக்கச்செய்தனையே
சரணம்.

கட்டிகட்டிப் பொட்டுமிட்டுச் சுரிகுழலில் மலர் முடித்து
தொட்டகணவனுடன் கூடிச் சுகியாமற்செய்தனையே (ஆவி)
திருவிழுந்து மருவிழுந்து தீராதவிதனங்கொண்டு
தெருவிழுந்து கதறியழுச் செய்தாயே செய்தாயே (ஆவி)
விருத்தம்.

மண்படைத்தமலரவனே யாங்களுந்தன்மக்களன்றே இந்த
வினைவந்து நொந்து - புண்படைத்த மனத்தினராயிருந்து
வரமுப் புரிந்திட்டமுகாமேர புகலாயோரெண் - கண்படை
த்து மென்னபயன்கண்டோரேசுங் கண்மனத்தாய் நின் குணை
த்தைக்கண்டேயன்றே - என்படைத்த பொற்கோயிலியற்றி
வைத்து ஏத்தாமலிருக்கின்றுமின்னந்தானே.

(இ. ந. க.)

என்றென்றிங்கணமின்னணை நிகழு

வேகியவொற்றர்களரசனிடம்

சென்றங்க லிலங்தோய விழுந்து

சிரமேற்கைகுவித்தே வின்று.

பொன்றங்கும் முடியோயெம்மரசே
பொருளையிலரடி வரப்பேரன்
குன்றம்பெனுகின் பட்டத்து மதக்
கோட்டாளையையும் பாகலையும்.

கொன்றுள்ளுருவன் காரணமறியோம்
கோமகனே யென்றேதிடவும்
கன்றுமன்னன் கட்கனல் சிந்தக்
கரிபரித்தேரும் காலானும்

முன்னே பலவும் பின்னே பலவும்
முதுகடலோ வெனவே செலவும்
என்னே யென்னே யிக்குத்தென்னே
யென்றெல்லோருமியம்பிடவும்.

நல்லவயப்பரிமீதேறி
நாடாளும்பெரும்புகழ்ச் சோழன்
உல்லவிணை தீர்த்திடவருவா
னவன்போல்வந்தான் கொலைக்களமே.
விருத்தம்.

எழுகடலும் பொங்கியதோ விவ்லுருக்கின் றெவ்வரசன்
படையெடுத்து வந்திட்டானே - பழுதிலரசாளு நம்வளவு
ர்க்குப் பகையுமுண்டோவெனப்பலரும் பகரக்காதிற் - குழு
யசைய நவமணியாபுரணமின்னக் குனிசிலையுங்கூர்வாளுங் கா
த்திற்றங்க - மழைமுகிவின் குழுற்றென் முரசமார்ப்ப வந்தி
ட்டான் புகழ்ச்சோழமன்னன்றுனே.

கீர்த்தனம்.

இராகம், பரசு. தாளம், ஆதி.

பல்லவி

மன்னுதி மன்னன் புகழ்ச் சோழமார்த்தாண்டன் வந்தானே
[றிபத்தர் முன்.

அதுபல்லவி.

கன் அதியர்தோற்குமிகையங்கையன் கடிக்கூகடங்கண்ணி
[குழக்கண்பாந்துய்யன்.
சரணம்.

தன் சேனைமுற்செல்லத் தார்வேந்தர்பிற்செல்ல
எந்நானும் வாராத இடர்வந்தடீதயென்ன (மன்)

• (இ. ந. க.)

வாயுவேக மனேவேகம்மென
வந்தமன்னவன் கண்முன்னே
சாயுமாற்றலரில்லாததீனக்
கண்டான் கரியும் பாகர்களும்.

மாண்டிருப்பது தோக்கினனெவ்வழி
மீண்டு சென்றனர் பற்றலரென்னலும்
ஆண்டகைத்திருமலரடிமேற்றெழுமு
தீண்டபாகரியம்பினருண்மையை.

கீர்த்தனம்.

இராகம், பூரிகல்யாணி. தாளம், ஆதி.
பல்லவி.

சௌல்லக்கேளுமையா புகழ்ச் சோழாஜனே

அனுபல்லவி.
 வெல்லும்பகைவரிக்கொருவரும்
 யேவிவந்தாரில்லை யில்லை (சொ)
 சரணம்.

நீற்றுத்த நெருப்புப்போல நேரில் சிற்கும் வாளரின்த
 வாறுசெய்தனரேயன்றி மற்றையாரும் செய்தாரில்லை (சொ)

(இ. ந. க.)
 பாகர்களோதிய சொற்கேட்டுப்
 பாராண்டருளும் புகழ்ச் சோழன்
 ஆகநடுங்கக் குதிரையிழிந்
 தரவக்குழுமேயனன்பரலால்.
 துணியாரிக்காரியஞ் செய்யார்
 தூயவரிவசென்றே ஸினைந்தான்
 தணிவீரன்றுன்றன் படையைத்
 தாழ்ந்தான்தியவரதிமீதில்.

கீர்த்தனம்.
 இராகம், பியாகடை, தாளம் ஆகி.
 பல்லவி.

வந்தனம் வந்தனம் வந்தனம் வந்தனம் உங்கள்,
 மலரடியினைக்கு வந்தனம்

அனுபல்லவி
 இந்தாளென்னிடர் வந்ததோ வேழமூயேன்
 சிந்தைநோய்திரநீர் செய்முலிரையரே (வந்த)

சரணம்.

யானையென் செய்யினும் அங்கதன் மேலேறிவந்த
சேளையென் செய்யினும் செப்பொன்றை விக்கொடுமை
வணையாசெய்திட்டூர் எம்பெருமான்டியவர்
தானிதோசெய்குவார் தக்கதோமிக்கதோ. (வந்த)

(இ. ந. க.)

ஐயா நீ கேள் சிவகாமி

யாண்டாரென்றிடுமாமறையோன்
நெய்யாருப் வருமாமலரை
நிமலன்பாதயுகங்களின் மேல்.

அடத்தந்தான் குடலைகளில்
தூற்குணமேற்கொண்டிப்பகுடு
சாடிக்கையாற்பறித்தெரியத்
தாழானுகித்தான் செப்ப.

அப்பகடைக்கொன்றேன்பாகர்
அடக்கமுயலுங்தொழில்லராய்
தப்புச்செய்தாரிறுமாந்து
தடிந்தேனவர்களைத்தப்பாமோ.

ஏன்றார் வடிவாளைறிபத்தர்
இவர்தானென்றவரடிதாழ்ந்து
மன்றன்மலரச்சிதைத்ததறிந்த
மால்யாளையையும் பாகரையும்.

கொன்றிரேனுஞ்சிவாபராதம்
கொடியேனைச்சேர்ந்ததினுலே
என்றலிதுணிப்பிரிக்களத்திடையே
ஏன்றுன் புகழோங்கிய சோழன்

விருத்தம்.

மன்னவன் குடையிரீழல் வாழ்ந்திடு முயிர்கள் செய்யு
மின்னலால் விளையும்பாவ மேந்தலைச் சேருமென்று
முன்னவர் மொழிந்தவாய்மை முரணுமோ யானைசெய்த
வின்னலுக் கிலக்கியானே யென்றலை துணித்திட்டுரோ.

கீர்த்தனம்.

இராகம், சஹானு தாளாம், ஆகி.

பல்லவி.

என்றலைகொய்யீ ரிப்பழி தீர்ப்பீர்
ஏழுக்கிது செய்வீர்
அனுபல்லவி.

கொன்றையந்தொடைப் பண்ணவனுக்காக
கொண்டுவந்த மலர் சிந்தியதற்காக (என்ற)
சரணம்.

தீராத்தீவினை தீற்தீமை தீவிரமா யோட
நீரார்புவியில் தம்பெரும்புகழ் விலைக்கவண்டம் பழிக்கு
முன்னம் (என்ற)

விருத்தம்.

ஜியநின் வாளாற்கொய்ய வருந்தவ மெனதுசென்னி
செய்யிலை யேழைகயிற் சிக்கிய வானைக்கொண்டு
பய்யவே தலைதுணிப்பே ரெண்ணலும் பகவன்றென்டர்
கையினுல் வாங்கிக்கொண்டார் காவலன் கருத்தறிந்தார்.

(இ. ந. க.)

இத்தகவாகப் புகழ்ச்சோழன் இராந்துதந்தான் கைவாளைப்
பத்தருக்கொண்டார் பார்மன்னன் பணிந்தானெழுந்தான்

[குதிகொண்டான்]

கீர்த்தனம்.

இராகம், காண்டா. தாளம், ஈப்பு.
பல்லவி.

யான்செய் தவமின்று பலித்ததீத எனை
யடர்ந்தபாவங்கள் விடுத்ததீத.

அதுபல்லவி.

தேன்பெய்மலர்கரி சிந்தியது முன்
செய்த தவமீயன்றி வேறிலூ (யான்)
சரணம்.

மங்கைபாகனதழி மறந்து பொய் வாழ்வைநம்பியபாவமும்
மட்டறும்பழிக்குறுமிப்பெரு மண்சமத்திப்பாவமும்
செங்கைவாள்கொடென் சிரந்துணித்திழல் திருப்பூண்றிவர்
[கைபின் மேல்
திட்டமாகவேதந்திட்டேந்பல தீட்டுக்கொருமுழுக்கெனத்
[துணிந்திட்டேன் (யான்)

(இ. ந. க.)

தன்பாகரையும் யானையையும் தழிந்ததற்காக ரோசாமல்
என்றலைதுணிப்பீ ரென்றுடைவா ஸீயந்தாவிவன்போலைரிக்கிரோன்
குலத்துதித்தாரிலரேன்றே கூர்வாளைறிபத்தர்தேர்ந்து
அவக்கணுற்றுரென்செய்தேன் அங்தோகெட்டேனேன் செய்வேன்
என்செய்வேனினியென்செய்வே னிப்புவுகத்தவரைல்லாம்
என்செய்தானென்றேசுமொழி ஏந்திக்கொண்டேனென்செய்வேன்
இப்படிபழியைக்கைப்படுவாளா வென்றலைதன்னைத்துணித்திடா
தொப்பினையாகா வசையும்போகா துலகந்தனிலென் மெறிபத்தர்
. ஒமய்ப்புகெண்டன் மலரடிகெஞ்சில் வைத்தவராகித் தன்வரைக்
ஒகப்படவேந்தித் தன்களமரிவது கருமக்தானென் ருட்டொண்டார்.

கீர்த்தனம்.

இரசகம், காம்போதி. அடதாளம்,
பல்லவி.

ஏழூரைக்காற் செய்தபாவும் ஏழூரைக்காயால் தீர்வதல்லால்
எவாதீர்த்திடவரினுந்திருமீமா.

அஞ்சல்லவி.

வாழூபடிவாழூபியன வாருமல்லவிந்தப்பழி
தாழ்வுருமீமா சனனமரணம் தரன்னுகாதே போகுமீமா

சரணம்.

பல்லுயிருங்காக்குமிந்தப் பார்த்திபனே தன் னுயிரை
வல்லுயிராயெண்ண வில்லை வரள்கொடுத்தான் தன் னுயிர்க்கு
கல்லுயிரோவென் னுயிர்தான் கற்கண்டேசசருக்கரையோ
நல்லுயிரோநாறுமுடல் நாடிசிற்குமிவ்வுயிரால் (ஏழூ)

(இ). ந. க.)

என்றென்றிவ்வா ரெறிபத்தர் எண்ணிக்கொண்டுடைவா னோங்கப்
பொன்றங்கும் முடிபுகழிச்சோழன் பூரித்தாங்தங்கொண்டு.

ஜியாபுநிதன் கானுனேன் அரிவாளா வென்றலைகொய்வீர்
மெய்யாவென்றுனவரடிமேல் வீழ்ந்தானெனமுந்தான் வேல்வேந்தன்.

குனிந்துநின்றுன் வெடுநேரம் கூர்வாளவனாது களந்தன்னைத்
துனைந்திடாதது கண்டுசிரம் தூக்கிப்பார்த்தான் புவியன்னன்.

பார்க்கப்பகவன் ரெண்டர்கைப் பற்றியவாளவர்களமீதில்
சேர்க்கக்கண்டான் மெய்சோர்த்தான் தெருண்டான் மருண்டான்செப்
பிடுவான்.

கீர்த்தஸம்.

இராகம், பியாகடை. தாளம், ஆதி.
பல்லவி.

நில்லும் கில்லும் நில்லுமையா
நினைத்ததென்ன சொல்லுமையா.

அநுபல்லவி.

அல்லவினை தீருமையா
அடியேனைக் கண்பாருமையா
சரணம்.

என்னைநத்திவரும் பழிக்கு என்றலையேயதற்கிலக்கு
தன்னைநத்திடாப் பழிக்கென் றலைகொடுக்க நீர்துணிச்தீர்.

கீர்த்தனம்.

இராகம், கமரஸ். தாளம், ஆதி.
பல்லவி.

என்னசெய்யத் துணிச்திட்டுரையா
என்னன்பின் மெய்யா.

அநுபல்லவி.

என்னசெய்யத் துணிச்துவிட்டுர்
ஏழுமெய்தன் கையைவிட்டுர்
சொன்னசொல்லை மறந்திட்டுரையா
துணைவாட்கையா.

சரணம்.

நான்கொடுத்த வாரஞ்சுகாண்டூர்
நற்குணத்தை யேன்மறந்தீர்
தேங்கொடுக்கும் மொழிபகரங்திட்டுர்
செய்யாதுவிட்டுர்,

(இ - ந - க.)

ஆரூப்க் கண்ணீர் பெருக்கோன் அன்பர்க்கணையப்பிடித்திட
[அம்
மாரூக்குணராய் வன்றெருண்டர் மன்னன் கையை விலக்கிட
[அம்

தன்னைச்சார்ந்தது பழியென்றே தனிந்தீர்ப்பான் மன்னவன்
[வாளை
என்னைச்சார்ந்த தெனச்சொல்லி யியாதிமுப்பா ரெறிபத்தர்.

விருத்தம்.

பத்தர்க்கைவாளரசிர்ப்பப் பகவன்றெருண்டர்
பார்மன்னன் கைவாளைப் பற்றூதீர்ப்ப
இத்தகவா நெடுநேர மீர்ப்பவீர்ப்ப
ஈசன்மலரடிப் போதிலிசையநாளும்
வைத்தமனத்தினர்க் குற்ற வழுக்கைத்தீர்க்க
வல்லவரா ரவரன்றி மக்களுள்ளே
எத்தகையபோலு மாகாவாகா
வெங்செய்வார் சுற்றினின்று ரெங்செய்வாரே.

(இ. ந. க.)

தொண்டரும் சோழனுமிவ்வரரூப்த்
தோற்காரானி யுறுங்காலை

எண்டிசை கேட்டிடவின்வாணி
இயம்பிய தொருமாற்றங் கேண்மோ

கீர்த்தனம்.

இராகம், மோகனம், தாளம், சாப்பு.
பல்லவி.

நிறுத்தும் நிறுத்தும் வாள்மன் ரூட்டம்
நிகழ்ந்துபோதும்.

அனுபல்லவி.

பொறுத்துக்கொள்ளும் நான்சொல்லும்
பொய்யாமொழியை பெய்யாக்கொள்ளும் (நிற)
சரணம்.

உங்கள்பத்தியுலகறிந்திட
ஒங்குநல்லறம் தழைத்தோங்கிடத்
கிங்கள் சூடி யிறைவன்செய்த
திருவிளையாடல் புகழெழு (நிற)

(இ. ர. க.)

அன்பர்காளும் தன்புலகம் அறிதற்காகவே சிவபெருமான்
தன்றிருவிளையாடல்செய்தான் றணிவீரன்றுமறைந்திடலும்
யாளையெழுந்தது பாகிரெழுந்தனர் அக்சிவகாமியரண்டர்கை
தானுறுகுடலைகள் மலர்கணிறைந்தன தற்பரனருளென்னென்

[பேணே

கவிக்கூற்று.

கீர்த்தனம்.

இராகம் - பிலஹரி, தாளம் - சாபு.
பல்லவி.

என்னசொல்வே னிந்தக்காவி
பெங்கும் கண்டறியேன்

அதுபல்லவி.

கண்ணல் கழுகஞ் சோலைசூழும்
கருவூர்செய்த பாக்கியங்தான் (எண்ண)

சரணம்.

மரித்தபாக ருயிர்த்தெழுந்ததும்
மாண்டயாளை பிழைத்து வந்ததும்
விரித்துவான முறைத்த கண்றதும்
விரிமலர்க் குடலைக் னினைறந்ததும். (எண்ண)

(இ. ந. க.)

தூமணம் பெய்தார் அந்தூபியார்த்தார்
புரங்தரன் முதற்றேவர்கள்

மாமறை சொல்லியே வாழ்த்தினர் பூசார்
மன்னர்கள் ஜயஜயவென மொழிக்தார்.

மதுமலர் தொண்டம் மறையோனும்
வாளொறிபத்தர் தமைப்பாவி

விதுவளர் மெளவிப்புனிதன் ரூள்
மேவச்சென்றூன் பொற்கோயில்

மகிமன்னன் பதயுகங்களின் மேல்
வாளொறிபத்தர் வணங்கிட்டுப்

புகழுனதே யென்று னரசன்
போற்றிச் சொன்னு னுமதென்றே.

எறிபத்தாயனார் சுரித்திரக் கீர்த்தனை.

கீர்த்தனம்.

இராகம் - கமாஸ், தாளம் - ஆதி.
பல்லவி.

உம்மாசிந்தப் பெரும்பாக்கியம்
உற்றதே யெறிபத்தாரே.

அனுபல்லவி.

கைம்மாவொடு பாகராருயிர
களைந்ததாவினு விளைந்ததல்லவோ (உம்மா)
சரணம்.

விண்டலத்தினில் மொழிபிறந்ததும்
வீங்தவுடவிலுயிர் திண்றந்ததும்
வண்டார்மலர் சிந்திப்போனது
மறையவர்கரம் மருவிவந்ததும் (உம்மா)

(இ. ந. க.)

உத்தமபத்தர்க ஸிவவாருய்
ஒருவரை யொருவர் புகழ்ந்தாடி
அத்தன் நிருவரு எல்லாமல்
ஆமோவென்றவ னடிதாழ்ந்தார்.

கீர்த்தனம்.

இராகம் - பரசு, தாளம் - ஆதி.
கண்ணிகள்,

தேவாதி தேவனே சம்போ சங்கரனே
சிரித்து முப்புர மெரித்து ஏஞ்சன்டு
கறுத்த கந்தானே. (தேவா)

எறிபத்தாயனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

51

சூவாழுயன் காணுத புரத்தனே யுயர்சிரத்தனே
பூர்த் தெங்களிடர் தீரத் திருவருள்
சாரத் தருந்தவனே. (தேவா)

காராணையுரித்துப்போர்த்த காத்தனே கந்தரத்தனே
கலக்கமுற்றவ ரலக்கணைத்தூர
விலக்கிடும் பானே. (தேவா)

(இ. ந. க.)

மன்னானும் பத்தரு மிவவா ஏப்
வானவன் டூலரடி வாழுத் தியபின்
நின்னில மேகென் வெறிபததர் , ।
நிகழ்த்தப் பிரியா நெஞ்சினானுப்
பட்ட மதக்கனி ரே றெடமுநத
பாகரும் மன்னருந் தற்குழ
எட்டுத்திக்கும் புகழெய்த
இல்லாஞ்சென்றுன் புகழ்ச்சோழன்.

அடியார்க்குறு மிடர் தீர்ப்பாராய்
ஆகிலைநாதன் பணியொன்றே
யுடையாரரய்ப் பின்னெறிபத்தர்
உற்றூர் கணங்களுக் கதிபதியாய்
கருஞ்சுராணைக் கைதொழுவார்
கருஞ்சுராக் கண்ணுவதலும்
தருஞ்சுராதுவே தகுழுரே
தருஞ்சுராமோ தகுழுரே.

கீர்த்தனம்.

இராகம் - சுருட்டி, தாளம் - சாபு.

பல்லவி.

மங்களம் மங்களம் மங்களம் மாதேவருக்கு
மங்களம் மங்களம் மங்களம்.

அதுபல்லவி.

அங்கயற்கட் சுந்தரியீணாந்த தோழருக்கு மெழில்
தங்குமலங்கார வல்லி சாரவரம் தந்தவர்க்கு (மங்)
சரணம்.

தும்பிமுகன் றந்தையருக்கு அறமுகனைத் தோற்றுவித்த
[வெந்தையருக்கு

வெம்பிய நஞ்சஸ்டவருக்கு வாக்சீமாக வெள்ளைவிடைகொண்
அம்பிகையோர் பங்கருக்கு அரவணியும் துங்கருக்கு [டவருக்கு
உம்பர்தொழும் பாதருக்கு உலகநிறை நாதருக்கு (மங்)

மான்மழுவேந்திடுமவர்க்கு சிவகாமியாண்டார் மனமகிழு மஸர்
[தந்தவர்க்கு

வாண்புகழ்ச் சோழனைக் காத்தார்க்கு எறிபத்தர்க்கு மாறிலாப்
[பதங்கொடுத்தார்க்கு

தேஹுழுசை ஏத்தவர்க்குச் செப்புமம்பலக் கூத்தருக்கு
ஞானிகள்தொழு மீசருக்கு நற்கருவூர் வாசருக்கு (மங்)

பயன்.

(இ. ந. க.)

இச்சரிதஞ் சொல்வோர் கேட்போர்

இணையிலராகிப் புவிவாழ்ந்து

அச்சதன் நாடியுமறியாதா

னவனாடிமலரினை யகைவாரே.

எறிபத்தாயனர் சரித்திரக் கீர்த்தனை முற்றிற்று.

MAHAMAHOPADEVYATA

— சௌநாத வீரா (IRRAN)

